

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 41
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 14 ДЕКЕМВРИ 2018 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Лозан Панов - председател на Върховния касационен съд, Георги Чолаков - председател на Върховния административен съд

ОТСЪСТВА: Севдалин Мавров

(На заседанието присъства Силвия Илиева - главен секретар на Висшия съдебен съвет)

(Откриване на заседанието - 09.38 ч.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съдийска колегия на 14 декември 2018 г. Дневният ред е на вашето внимание, има постъпили предложения за включване на три допълнителни точки в дневния ред - точка 5, 6 и 7.

Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря. Колеги, точки 5, 6 и 7 се предлагат от КАК да бъдат разгледани като извънредни. Точка 5 се отнася за предложение за преназначаване на отстъпилия административен ръководител - председателя на Административен съд Плевен. Знаете, че това преназначаване стана възможно едва след вчера когато имаше пленумно решение. Точка 6 е свързана с отново решение взето на вчерашния Пленум, а именно назначаване на двама

младши съдии, които са с удължен срок, съответно младшите съдии, които в момента работят в Окръжен съд Търново и Окръжен съд Русе. А точка 7 е свързана с предложение за назначаване на съдията Милка Петкова Милчева на позицията "заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Върховния административен съд. От вчера вече имаме становищата, които са необходими, за да бъде направено това предложение, което е и основание то да бъде предложено на вашето внимание. Нито една от трите точки, поне според нас няма да отнеме значително време.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Ако няма изказвания ви предлагам да гласуваме включването на точка 5, 6 и 7 в дневния ред. Режим на гласуване.

10 гласували. Имаме решение. Точка 5, 6 и 7 са включени в дневния ред.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

5. Проект на решение по заявлението на Полина Христова Богданова - Кучева - административен ръководител на Административен съд - Плевен за възстановяване на длъжност „съдия“ в Административен съд - София-област.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

6. Проект на решение за назначаване на младши съдии по обявен конкурс с решение на Висшия съдебен съвет по Протокол №

3/22.01.2015 г., на длъжност „съдия“ в районните съдилища, след изтичане на срока по чл. 240 от ЗСВ.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

7. Проект на решение по предложението на председателя на Върховния административен съд за назначаване на Милка Панчева Петкова - Милчева - съдия във Върховния административен съд, на длъжността „заместник-председател“ на Върховния административен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

ЛОЗАН ПАНОВ: Започваме с дневния ред. Точка 1 от дневния ред - избор на административен ръководител - председател на Районен съд Бургас. Само да кажа, че от материалите по точка 1 се установява, че имаме заявление от единия кандидат. Имаме заявление от Дарина Кирчева Йорданова - съдия в Районен съд Бургас. В заявлението, което е депозирано във ВСС с вх. № 12839, за съжаление не мога да прочета, тъй е като е лошо копието, кога е входено, но така или иначе е подадено от съдия Йорданова на 11.12.2018 г., виждам от изготвеното заявление. В заявлението изрично е посочено следното: Уважаеми членове на Съдийска колегия, с настоящото заявявам своя отказ от участие в процедурата за избор на административен ръководител - председател на Районен съд Бургас и в насроченото изслушване на 14.12.2018 г., като оттеглям подадените от мен документи, поради лични и семейни причини. Това е заявлението на съдия Дарина Кирчева Йорданова.

Предоставям думата на г-н Шекерджиев и предлагам да направите доклад само за другия кандидат.

Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря. Колеги, това заявление доколкото на мен ми е известно е постъпило в деловодството на ВСС вчера сутринта и вчера беше качено на сайта като част от материалите към избора.

Що се отнася до точка 1 предложението на КАК е да бъде проведено, на основание чл. 194б, ал. 1 от ЗСВ избор за назначаване на длъжността "административен ръководител - председател" на Районен съд Бургас. Както г-н Панов каза до вчера имаше двама кандидати, а те са Асен Радев - съдия в Районен съд Бургас и Дарина Йорданова - съдия в Районен съд Бургас, но предвид депозираното заявление ви предлагам да докладвам само становището, депозирано по реда на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ само за кандидата Асен Радев, а то е положително, като КАК счита, че липсват данни, поставящи под съмнение професионалните качества на Асен Радев за заемане на длъжността, за която кандидатства, а именно "административен ръководител - председател" на Районен съд - Бургас.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Нека да поканим кандидатът Асен Тотев Радев - съдия в Районен съд - Бургас.

/В залата влиза Асен Радев/

Заповядайте! Съдия Радев, Съдийска колегия на ВСС в днешното си заседание на 14.12.2018 г. разглежда точка 1 от дневния ред, тя е свързана с избор на административен ръководител - председател на Районен съд - Бургас. Докладвахме заявлението на съдия Дарина Йорданова, която заявява, че се оттегля от конкурса, поради лични и семейни причини. Имаме само един кандидат, това сте Вие. Имате възможност в рамките до 20 минути да запознаете колегите от ВСС Съдийска колегия с Вашата концепция и визия за развитието на съда и да отговорите на техните въпроси след това. Заповядайте!

АСЕН РАДЕВ: Благодаря. Мисля, че ще бъде кратък. Уважаеми членове на ВСС за мен е чест да съм пред вас днес. Казвам се Асен Радев и съм съдия в Районен съд гр. Бургас. Разбирам, че съм единствения кандидат вече за длъжността "административен ръководител - председател" на този съд. Представил съм пред вас концепция, в първата част на която съм обобщил фактическото положение на съда понастоящем, а във втората моите виждания за бъдещата му работа. Вероятно ви е направило впечатление основната линия, върху която градя концепцията си, тя е всъщност активна комуникация вътре в съда, активна междуинституционална комуникация, активна комуникация между съда и обществото и всичките основани на зачитане на взаимните интереси на участниците в тези процеси. Заложил съм изпълнението на целите на тази основа първо, защото ясно съзнавам отговорностите, които произтичат от ръководната длъжност и второ, защото съзнавам, че само тогава набеязаните цели биха били постижими. Дълбоко съм убеден в успеха на всяка рационална идея при приложение на екипния принцип на работа. Вярвам, че постижението и напредъка са възможни само с мотивиран колектив, достатъчно квалифициран и с достатъчен запас от воля за надграждане. Бих искал ако ми позволите, без да се спирам подробно на всяка една от целите, респективно мерките за достигането им, изложени в концепцията, да маркирам основното.

Първата от целите, която съм задал е запазването на постигнатото дотук по отношение на организацията и работата на съда, съпътствано с постоянно и последователно надграждане, с оглед повишаване качеството на правораздавателната дейност. Няма да излъжа ако кажа, че по отношение на организацията на работата на съда е положена една добра основа от предходните ръководства, която би била от огромна полза за всеки от следващите ръководители на

съда. По отношение на повишаване на качеството на правораздавателната дейност бих отбелязал, че ключови моменти са кадровата обезпеченост и повишаване квалификацията на кадрите. Към момента съдът ни е лишен по една или друга причина от шест човека, закрита е и една щатна бройка за съдия и при открити понастоящем процедура по чл. 194 от ЗСВ и конкурс за преместване очакванията са ни за закриване на още две щатни бройки и евентуално преместване на двама съдии в СРС с конкурс. Може би тук следва да отбележа, че натовареността на съда ни е по-скоро висока - 58 разгледани дела средно месечно на съдия, при приблизителна висящност около 100-120 дела към момента, в сравнение за предходната година по 60-70 дела. На фона на тези данни, които аз вземам предвид, заедно с тенденцията от предходните години, предходните две години се забелязва едно повишаване на броя на делата, включително и комплицирането им в известна степен, доколкото това се дължи на особеностите на района, на съдебния район. Знаете, че летният сезон е активен туристически, голяма част от населението вече на Бургас е предимно с чужденци, включително такива, които трайно са се заселили и те създават известни затруднения. Интензивното строителство също дава отражение и това всичко обосновава нуждата от обезпечаване на съда с кадри, което аз мисля, че би могло да бъде постигнато или чрез разкриване на нови щатни бройки, включително такива, в случай, че останат незаети и на тяхно място, в случай на нужда да бъде командирован колега, както и преместване на щатове по реда на разписаната в чл. 194 от ЗСВ процедура от по-малко натоварени съдилища в района. Командироването от доста време се използва като основен способ за компенсиране на диспропорциите, но той се оказва по-скоро неефективен в дългосрочен план. За ситуацията, в която понастоящем се намира нашия съд това по-скоро създава проблем. На

практика в съда има щатове, които са заети от колеги, а същите са от доста време командировани в по-горна инстанция. Командирането вече, положително е да се отбележи, че е ограничено във времето, но и така към него трябва да се подхожда много внимателно и ако се наложи считам, че трябва да се проведе онзи добър междуинстанционен диалог между Районния съд, Окръжния съд и Апелативния съд, които чрез консенсусен диалог да стигнат до определени критерии, при които командироването да се допуска. Обективни, като имам предвид обективни, да речем натовареност на съда от който се командирова съдия, която да не превишава определена граница, респективно повишаване на натовареността на горната инстанция, което да обосновава нуждата от командироване. А що се отнася до субективните критерии, които са заложи в чл. 227 от ЗСВ за командироване на съдии мисля, че те са достатъчно добре разработени, също могат да се спазват. Допълнително бих предложил като мярка нуждата от командироване в по-горна инстанция да се оповестява сред съдиите от командироващия съд, като по този начин се даде възможност на повече съдии, които отговарят на критериите да участват в тази процедура, при условията на справедливост и прозрачност. Все с грижа за натовареността на всички съдии в съда мисля, че положително би се отразило и изравняването на процента на натовареност на ръководителите с този на останалите съдии. Считам, че аз бих се справил с едно такова предизвикателство, славя се като експедитивен съдия. Във връзка с облекчаване на натовареността също съм предложил като мярка назначаването на съдебните помощници, на които след проведено съответно обучение да бъдат възложени част от техническите функции, които съпътстват съдийската работа, а те са доста и отнемат доста от полезното време, което би било употребено за същинско правораздаване. Под технически функции аз съм вложил

проверки за заплатени такси, администриране на въззивни жалби, молби за отмяна, проверка на дела за архив, извършване на справки за адресна регистрация и месторабота, проверка на редовността по връчването, изготвяне на проекти за съдебни актове, такива, които да речем са свързани само с движението на делото и тяхното изработване е чисто техническо, да речем разпореждания по чл. 129, по чл. 131 от ГПК, по чл. 415 от ГПК, по чл. 416 от ГПК, след указания на съответния съдия с когото работи съдебния помощник. На съдебните помощници също би могло да се възложи изработването на проекти за заповеди по масовите бройки дела, такива на монополните комунални предприятия - "Топлофикация", ЕВН, ВИК, това също би облекчило значително работата на съдиите и би им дало възможност да пишат по-обосновани актове по същество.

Наред с изложеното бих предложил в рамките на съществуващия щат и реорганизация на работата по формулата "съдия - съдебен секретар - съдебен деловодител", който да отговаря за два състава, два съдебни състава, при ясно вътрешно съвместителство и взаимозаменяемост. Считам, че това ще доведе до по-добра координация и качество на работата, тъй като в момента част от съдиите са без постоянен съдебен секретар. Понеже намирам добрите работни отношения и съдействието между всички участници в съдебния процес за основа на ефективното и бързо правораздаване бих иницирал и работни срещи на съдии от Гражданско и Наказателно отделение с Адвокатския съвет в града, защото на тях би могла да се обсъди процедурата, ускоряването на процедурата по определяне на адвокат, който да бъде назначаван за особен представител, за повереник, по реда на Закона за правната помощ. При определяне на служебни защитници също ползотворни биха били срещите с районния прокурор и полицейските началници, с цел обсъждане възможности за

подобряване качеството на изработените преписки в досъдебната фаза и внасяне на изчистени обвинителни актове в съда, както и относно образуването на незабавни досъдебни производства по комплицирани казуси, водещи до ограничени срокове и препятстващи качествено им изработване. Ускоряването на процедурата по връчването също е фактор с положително отражение върху срочността на правораздаването. Предложил съм изготвянето на единен справочник-помагало "Стъпка по стъпка", с примерни образци на надлежно оформени книжа, който да бъде предоставен на хартиен носител или по електронен път на всички ангажирани с връчването лица, защото с последните изменения, визирам ГПК връчването е комплекс от множество действия и в голяма част от случаите връчителите, дори и добре запознати с тях, поради една или друга причина, включително и условията, при които им се налага да работят навън, срещи с различни хора, е твърде вероятно да пропуснат отделно действие, което опорочавайки цялото връчване впоследствие води до повтаряне на тази процедура. Освен това, както знаете в част от населените места функциите по връчване са възложени на кметове или съответно на други лица, на които кметовете са възложили, а там също се срещат затруднения, но те се дължат поради по-скоро непознаване на материята и за тях би било добре да се проведе начално обучение, специално по връчването. Допълнителни мерки, които считам, че биха допринесли за подобряване на качеството, на ефективността и срочността са популяризиране, те са с косвен ефект, разбира се, но са популяризиране предимствата на електронните услуги от БРС, широк набор са и са, неизчерпателно ги посочвам - издаване на електронно свидетелство за съдимост, електронно призоваване, за което има и утвърдени правила, отдалечен достъп до електронните копия на делата. В това отношение Районния съд е доста добре подготвен и чрез портал,

поддържан от "Информационно обслужване" и съответния абонамент да речем, адвокатите могат да получават достъп до цялата преписка.

Считам, че посредством тези мерки качеството на правораздавателната дейност би се подобрило значително в две посоки - ефективност и срочност, и освен това би способствало за постигане на още една от поставените цели, а именно подобряване работната среда на съдиите и служителите. Това несъмнено е едно от най-големите предизвикателства за ръководителя на един съд, а именно създаването и поддържането на спокойна работна среда и екипен дух. Смея да твърдя, че познавам всеки един колега и служител и убеден съм в тяхната безкористност и добросъвестност, затова съм изразил готовността си да застана зад всеки един от тях в случай на нужда, недопускаяки както намеса в работата им, така и да бъде уронен престижа на професията и личното достойнство. В моите разбирания независимостта на съдията има две измерения - индивидуална независимост, тъй наречената "същностна независимост" и институционалната. Докато институционалната е гарантирана с редица регламенти за назначаване на съдиите, несменяемост, имунитет и други подобни, то индивидуалната независимост е задача освен на всеки отделен съдия и на ръководителя. Виждането ми в тази посока е, че тя включва в най-голяма степен недопускане на външен натиск, който в последно време наблюдаваме, че по една или друга причина се упражнява, било от медии, било от недобросъвестни страни, които с неоснователни жалби, сигнали и оплаквания се опитват по всякакъв начин да повлияват на съдиите. Амбицията ми е в случай, че вашият избор се спре на мен да поддържам чувството за защитеност у колегите. Какво имам предвид - при такива подобни опити за недопустимо вмешателство в работата им да туширам с премерена съдържаност тези опити. Желая също така да създам у всеки колега и служител чувството

за значимост при постигане на поставените задачи и ангажираност при постигане на общите цели, посредством постоянна възможност за изразяване на лично мнение. Предпочитам личният контакт с всеки да бъде нормалната форма на общуване, както и индивидуално, така и на организирани срещи между съдии и служители. Съзнавам ясно нуждата от поддържане на отличен екип и добри лични професионални отношения между съдиите.

Следващата поставена цел, която съм заложил в концепцията си е постоянното повишаване квалификацията на съдиите и служителите. Подобряването на качеството на правораздавателната дейност е право пропорционално на квалификацията на съдиите и служителите. Продължавам да твърдя с увереност, че всички работещи в съда кадри са добре подготвени, въпреки това считам, че всеки един магистрат и служител следва да бъде насърчаван да участва в различни тематични обучения за повишаване на своята квалификация, посредством осигуряване на широк спектър от достъпни инициативи, като например обучение на местно ниво с участие на лектори от ВКС по въпроси, предварително излъчени от Общото събрание на съответното отделение на съда, организиране на тим-билдинги с изнесени обучения, с цел подобряване на екипната работа на съдиите и служителите. Предполагам знаете, че това е един доста иновативен подход, който дава добри отражения върху изграждането и засилването на връзките между членовете на всеки един колектив, било то малък или голям. Другата мярка е активно участие при изготвяне програмата за бъдещи обучения на НИП, в която да се включват актуални въпроси, също поставени от Гражданското и Наказателни отделения на съда, както и своевременно обобщаване на практиката на въззивната инстанция, на Бургаския окръжен съд по въпроси, по дела, неподлежащи на

касационно обжалване и след което тази практика да бъде разделяна по раздели, по материя, на сървърна на съда.

Последната в изложението ми, но не и последна по значение цел е възвръщането на доверието на обществото у съда. Мерките, които бих посочил, че съм заложил за постигането ѝ са активна работа с медиите, посредством служителя "връзки с обществеността", който е на щат в Бургаския окръжен съд, но обслужва и Районния съд. Защо е нужна тази комуникация с медиите - за да се провокира техния интерес към всички обществено-полезни инициативи на съда, а не само към делата, които представляват обществен интерес и по които медиите съответно получават недостатъчно достоверна информация. Също така добре би било да се организират периодични брифинги, например за разясняване на достъпен език на определени процедури, развиващите се само пред Районния съд или тематични публични лекции по правен въпрос, засягащ интересите на определени групи хора от обществото.

Другата мярка е противодействие на корупцията, посредством продължаване на прозрачното управление, както и спазването на принципа за случайно разпределение на делата, а също и публикуването на съдебните актове. В съда съществуват всички видове правила и стандарти за управлението както на делата, така и на финансовите средства, при една добра преценка на рисковете, отразени в системата за финансово управление и контрол своевременно би се стигнало до по-добро управление на бюджета, материалните и човешките ресурси. Спазването на принципите за състезателност и прозрачност при назначаването на служителите, съобразно утвърдените правила за техния подбор също е подходяща мярка. Като такава съм преценил и постоянната информираност на гражданите за възможните начини, по които могат да подават оплаквания, предложения и сигнали, в това число и на интернет-страницата на съда, както и продължаване

на досега наложилите се като добри практики обществени инициативи, в това число ""Ден на отворените врати", "Ден на медиацията", различни тематични обучения на ученици, студенти и други беседи.

Вярвам, че така поставени и в този им обем целите са реално постижими за един управленски мандат, макар тяхната проекция аз да я виждам лично далеч отвъд прочита им. Искам да подчертая, че съм се старал целите да са рационални, т.е. да са с пряк и положителен ефект върху бързината и качеството на правосъдието. Затова считам, че при тази им формулировка и със съдействието на всички въввлечени в процеса по постигането им, визирам всички съдии и служители, на чието активно съдействие се надявам, мандатът на председателя е повече от достатъчен.

В заключение бих искал да кажа две думи и за мотивацията си да се кандидатирам. Кандидатурата ми е плод на дълго обмисляне. Отделих доста време за съпоставка на отговорностите, произтичащи от длъжността на ръководителя, който работя от 2011 г., с притежаваните от мен опит и знания, и изразявам готовност на посрещна това предизвикателство. По стечение на обстоятелствата имах шанса да придобия макар и кратък административен опит в управлението на съд, докато временно изпълнявах длъжността "административен председател - ръководител" на Районен съд Средец. През това време успях да се запозная с основните функции на ръководителя и текущите задачи, които се налага да бъдат разрешавани в ежедневието, но най-голяма тежест за вземане на решението да застана днес пред вас е подкрепата на колеги, включително и такива с опит, който значително превъзхожда моят, както и на служители, които ме насърчиха в това начинание. Тази подкрепа ми дава куража да считам, че в случай, че бъда избран, заедно с всички тях бихме могли да вървим напред, да се справим успешно с поставените ни задачи, както и да постигнем целите,

зададени с концепцията ми, затова в случай, че вашият избор се спре на мен бих работил успешно в посока подобряване дейността на съда. Благодаря ви за вниманието.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Радев. Вместихте се точно в 20 минути.

Колеги, имате възможност да зададете въпроси на кандидата, той е на ваше разположение.

Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега, Вие говорихте за външния натиск върху независимостта на съдиите. А може ли да има вътрешен натиск и ако има такъв Вие как ще го отстоявате. Разбирате какво Ви питам - за вътрешен натиск за хора от системата по йерархията, както от колеги на същото ниво, така и от колегите от по-горни инстанции.

И втори въпрос - има ли противоречива практика, изпреварих колегата Дишева, във връзка с административното правораздаване. Вие наказателен съдия ли сте или граждански? /Асен Радев - не, граждански съдия съм/ Георги Чолаков - тогава няма да Ви задам този въпрос.

АСЕН РАДЕВ: Благодаря Ви. Знам, че готова рецепта за справяне с всеки отделен опит за натиск, било той вътрешен, няма, но мога да Ви уверя, че ще положа всички усилия да подкрепя колегата в защита на вътрешното му убеждение, т.е. да изградя у него онази резистентност към тези опити, за да може той да може да вземе решението си обосновано на фактите и доказателствата по даден казус и своето вътрешно убеждение, включително като по този начин за в бъдеще се парират подобни опити.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси към кандидата?

Г-жа Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз ще бъда по-конкретна във въпросите си. Прочетох протокола от Общото събрание, прочетох и Вашата концепция, искам да Ви питам два въпроса във връзка с натовареността.

Първият е, Вие сте посочили, че има близо 26 % увеличение на натовареността през 2017 г. в сравнение с предходната година 2016 г. на колегите от Районния съд. В същото време казвате, че този проблем като единият от начините, по който можете да се справите е да поискате допълнителна бройка. Същевременно сочите, че проблемът с натовареността е свързан с това, че съществуващият щатен състав, т.е. съществуващите щатни бройки реално на тях няма хора, защото една част са командировани, други са в отпуск по майчинство. Мислите ли, че в този смисъл натовареността по щат е действително висока и това налага да се изиска нова бройка или просто считате, че трябва да има други механизми, чрез които да се запълни, т.е. да се постигне максимално уплътняване на щатната численост, както е в момента, защото това наистина е сериозен проблем не само в Районен съд Бургас, според мен го има и в много други съдилища.

Следващият ми въпрос е по отношение на СИНС-а, на съществуващата система, съществуващите правила за отчитане на натовареността на магистратите. Вие сте се запознали с трите концепции, които са разпратени, бих искала да чуя Вашето становище, лично като съдия, не като административен ръководител, защото тук казвате една интересна идея, която не я видях в концепцията, но тя е възпроизведена от Общото събрание, че тази статистика трябва да бъде като дейност, която е изнесена извън Съвета или извън съда, това не го разбрах. Да, бих искала само да конкретизирате.

И следващият ми въпрос във връзка с призоваването. Искам да ми разкажете, то е не точно като отговор на въпроса, защото бих искала да се чуе, този проблем е много сериозен след последните

промени в ГПК, действително има изключително големи проблеми по отношение на администрирането на делата и това е въпрос, който би следвало законодателно да се реши според мен, дали сте мислили с колегите конкретно предложение за такова изменение, защото в момента знаете, че има работна група към Министерство на правосъдието и е добре да се чуят мненията на магистратите по отношение на тези последни промени, които наистина блокираха голяма част от работата на районните съдии. Извинявам се, че бях многословна.

АСЕН РАДЕВ: Благодаря Ви. Разсъждавал съм доста по въпроса с натовареността на съда и проблема там е по-скоро комплексен. Той се дължи както на незапълването по щат, т.е. както на командированите, не се изразих правилно, прощавайте, както на липсващите хора, т.е. такива командировани, така и на недостатъчния щат. Откъде съдя за това. Ясно ще Ви отговоря - съдя за това от предходни години, в които да речем съда е бил обезпечен кадрово, преди да бъдат отнети, пак неточно се изразих, преди да бъдат преместени двата щата и той засега е преместен единия щат, както и преди да има такова голямо текучество, разберайте командироване на съдии във въззивната инстанция. Тъй, че мисля, че проблемът е комплексен и би трябвало с комбинация от една и повече мерки да се разреши.

Що се отнася до СИНС. Аз съм изразил своето мнение, че неговите резултати не са много обективни, сега далеч съм от мисълта, че човешката мисъл би могла да се изрази в цифри и по-скоро може би оттам идва тази недостатъчна обективност. Не съм мислил в детайли какво точно би могло да се промени, но считам, че бихме могли с колегите да седнем и да нахвърляме няколко предложения, черпени от

практиката, които евентуално да доведат до подобряване на тази систематизирана информация относно натоварването.

По въпроса какво мисля аз, защо трябва да бъде изнесена тази дейност, защото тази дейност в чисто технически аспект, имам предвид оформянето на подлистници по дела, преминаването през доклад на съответния заместник-председател за нанасяне на коефициенти, с разпореждане за въвеждане на променения коефициент и после чисто техническо въвеждане са дейности, които касаят доста сериозен ресурс, времеви ресурс, който допълнително натоварва и без друго към момента натоварения ни съд. В тази връзка също нямам, казах Ви преди малко, че не съм разсъждавал подробно за конкретни мерки, но мисля, че би трябвало да бъде отдадена на външен участник, който да извършва тази дейност, за да се разтовари съда по този начин.

И за призоваването. Да, права сте. С последните изменения в реда на призоваване по ГПК и то по-скоро с изискването задължително на справки за постоянен и настоящ адрес, за месторабота, както и търсенето на всичките адреси, включително и по месторабота значително се увеличи времето за осъществяване на тази процедура. Мисля, че призоваването по месторабота не е от естеството да даде тази гаранция може би която законодателят се е помъчил да даде на лицето, което се призовава, на което се връчват книжата и в много от случаите, пак почерпен от практиката ми е този отговор, в много от случаите да речем адресатът е работник в мултинационална компания, чиято централа е в София, а той работи да речем във Варна или в Бургас. Връчването се осъществява било на отдел "Човешки ресурси", някой служител от отдел "Човешки ресурси", било на някои от другите служители и точно там е разковничето, че всъщност имаме една утежнена процедура, а тя не дава реално решение и не създава гаранция за адресата, че ще бъде уведомен, и че ще му бъдат връчени

книжата. Т.е. тя към момента се явява само препъни-камък. Съжалявам, това е моето лично мнение. /намесва се Даниела Марчева - и моето също/ Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Пашкунова, след това г-н Магдалинчев.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря. Аз имам няколко въпроса към колегата във връзка с организацията и натовареността на работа в Районен съд Бургас. Ако Ви бъде гласувано доверие и бъдете избран за административен ръководител какви конкретни мерки ще вземете при тази ситуация в момента, която Вие очертахте - 58 дела за разглеждане, т.е. завишена натовареност на съда, липса на запълнен щат, за да обезпечите нормалната работа на съдиите. Вие споменахте за необходимостта според Вас от назначаване на съдебни помощници като една от мерките. Колко считате като бройка, че са Ви необходими, за да могат съдиите да работят нормално. И още един въпрос, свързан с това - заявили сте пред Общото събрание, че ще работите на 100 % натовареност. Считате ли, че ще се справите при компетентността която ще Ви бъде възложена като административен ръководител.

И последен въпрос във връзка с организацията на работата. Прави ми впечатление от протокола на Общото събрание, че много е болезнена темата с командироването. Какво е Вашето отношение към този институт и как ще реагирате ако продължава командироването на съдии от Районен съд Бургас в по-горни инстанции, което очевидно се отразява също на прекомерната натовареност на съдиите, които остават да работят.

АСЕН РАДЕВ: Считам, ако мога отзад напред да започна да отговарям на въпросите. Считам, че както казах и преди малко, аз съм експедитивен съдия, т.е. ще мога да съчетавам 100 %-вата натовареност в пълен обем с административните функции.

По отношение на командироването - да, наистина въпросът е болезнен, защото текуществото както изложих е доста голямо. Изложих пред вас, че много е важно да се обсъжда действително налице ли е обоснована нужда от командироване на конкретен колега и затова залагам на добрия диалог между инстанциите, тъй като за нуждите на Окръжен съд се взема човек от Районен съд, а се командирова от Апелативния съд, т.е. командироването се извършва със заповед на ръководителя на Апелативния съд. Точно заради това съм заложил на този междуинстанционен диалог, за обсъждане на едни приемливи критерии за всички, които да са основани на натовареността. При надвишаване на определена натовареност на съда, който изисква командироването и съответно при възможност на долната инстанция, от която ще се командирова човек тя да може да се лиши от него, без някакво сътресение в регулярната му работа. И прощавайте, първият въпрос беше какви конкретни мерки и за съдебните помощници специално. Извинявайте. Мислил съм по въпроса за съдебните помощници и по мое мнение оптималната бройка на състави, които могат да бъдат обслужвани от един съдебен помощник са между 4 и 5. По мое мнение при този обем на работа и при това ми виждане за възлагане на тези конкретни технически функции смятам, че около 4-5 човека биха могли да бъдат, 4-5 състава биха могли да бъдат обслужвани от един съдебен помощник.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Колега, направи ми впечатление, че в представянето на концепцията си, а и там сте го заложили, Вие споменахте многократно или на няколко пъти по-скоро колко трудно се осъществява призоваването и процедурата, че трябва в някои случаи да се обучават хората от малките населени места, където трябва да извършат процедурата по връчването. Вие самият сте млад

човек, не считате, че процедурата, която е заложена в ГПК в тази насока следва да претърпи съществена промяна. Тази година бяха приети измененията в Административно-процесуалния кодекс, създаде се нов текст 18-а, където като че ли нещата светлинни години вървят напред, в сравнение с ГПК, т.е. процедурите за призоваването - за електронното дело, за съобщаването по електронен път, уведомяването чрез всички средства и способности, които съвременната техника позволява и съвременното развитие. Считате ли, че в тази посока следва да претърпи промени и ГПК, защото това е за облекчаване на участниците в производството. Виждам, нарочно отворих ГПК, връчването се осъществява по този архаичен път, който е от много години назад и то е изведено като способности за призоваване и връчване на книгата като първи способ - връчени, механични, стари, докато в Административно-процесуалния кодекс това вече е изведено като последна възможност. Какво е мнението Ви в тази посока, още повече, че ние говорим за електронно правосъдие, електронно дело, т.е. използване в максимална степен услугите на съвременната комуникация, в това число и производството пред съда.

АСЕН РАДЕВ: Благодаря Ви. Позитивно съм настроен към такава промяна в реда за връчването на книга и призоваването, още повече, че това, както предполагам чухте като споменах, една от мерките за ускоряването на правосъдието е точно призоваването по електронен ред, но то към момента не може да се осъществява, има го предвидено, но както сами казахте то е по-скоро субсидиарен метод и само при изрично заявено желание от страната да бъде по този ред призовавана. Прав сте също така, че методът за призоваване, стандартния, който е изведен на първо място като основен е доста, доста остарял, да не говорим, че той се утежнява от тези справки, както преди малко отговорих, за адресна регистрация, повторно потърсване и

всичко това наслагване на действия, които обосновават редовността на връчването всъщност са предпоставки за допускане на грешки от самия връчител, които биха се изчистили ако връчването на книжа би се извършвало по електронен път. Така че отговорът на Вашия въпрос е - да, категорично аз мисля, че този новаторски подход на АПК би трябвало да се сподели за в бъдеще и в Гражданския процесуален кодекс.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз искам да Ви задам един въпрос във връзка с т.нар. "заповедни производства" и въведените изменения за призоваване, за които стана въпрос преди малко. Въпросът ми е по-конкретно - след тези изменения в ГПК във връзка с уведомяването на длъжниците в производствата по чл. 410 и 417 според Вас увеличи ли се броя на установителните иски по чл. 422 ГПК. Питам Ви като усещане, защото едва ли сте предполагали, че точно такъв въпрос ще Ви се зададе, за да правите проверка по отношение на статистическите данни. Това ми е единият въпрос. Увеличиха ли се във Вашия съд производствата по 422, какво е Вашето впечатление като съдия, който разглежда такива спорове.

И другото, което искам да Ви питам във връзка с Вашия току-що даден отговор за съдебните помощници. Вие изразихте становище, че те ще бъдат особено необходими и че за Вашия съд примерно 4 или 5 съдебни помощника биха били една оптимална бройка, която би могла да облекчи съществено работата на съдиите, работещи в съда. Преди време битуваше становище между съдиите и винаги репликата във връзка със съдебните помощници е била: дайте ни съдии, не ни давайте съдебни помощници. Има ли промяна в мисленето на съдиите в това отношение и на какво се дължи тя според Вас. Задавам Ви въпросът не случайно, защото пред този състав на Съдийска колегия тепърва ще

предстои обсъждането на въпроса за броя, статута, начина на избиране на съдебни помощници, надявам се съдия Димитрова може повече да каже по въпроса. Това ми бяха двата въпроса.

АСЕН РАДЕВ: Благодаря Ви. Действително забелязва се значително увеличаване на броя на установителните иски за вземания, за които са издадени заповеди било по 410 от ГПК, било по чл. 417 от ГПК и това се дължи на последното изменение в Гражданския процесуален кодекс и то на разпоредбата на чл. 415, в която се добави изрично задължение за съда, след като връчването е по т.нар. презумптивен начин, по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, да се дадат указания на заявителя да предяви установителен иск за вземането си. Докато преди този проблем не съществуваше както знаете, приемаше се, че длъжника е редовно уведомен, на длъжника заповедта е връчена редовно по реда на чл. 47 от ГПК, след което се изчакваше да изтече срока и се издаваше заповед, съответно той можеше да упражни правото на възражение по чл. 423. Сега това не е така. Длъжни сме да даваме указания и голяма част от заявителите предявяват иски, което води до увеличаване им брой.

По отношение на вторият Ви въпрос какво е мнението на съдиите. Специално за нашия съд бих казал, че мнението на съдиите - дайте ни ги и двете, т.е. дайте ни и щат, дайте ни и съдебни помощници, защото ние ще можем да съвместим работата, както по отношение на натовареността да се поеме от нов щат и да се преразпредели, така и чисто технически функции да бъдат възложени на съдебните помощници, но най-добрият вариант би бил и двете мерки съвкупно да бъдат постигнати, защото те ще се отразят много ползотворно на работата на нашия съд. Благодаря Ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Чета протокола от общото събрание и да Ви питам – има ли напрежение в колектива или както винаги, като всеки колектив има двама-трима хора, които винаги са на особено мнение (което в никакъв случай не е лошо)?

АСЕН РАДЕВ: Вижте, аз не бих употребил думата напрежение, защото напрежението означава нещо трайно, взривоопасно. По-скоро бих се изразил, че не е налице временно повишаване на страстите, но подчертавам – това състояние е от временен характер и то първо се дължи на тази натовареност, защото наистина, наистина и служителите, и съдиите са доста натоварени, а втората причина за това е течащата процедура по избор на административен ръководител. Нормално е да има вълнение в тази връзка, но в никакъв случай не бих преценил това като напрежение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Радев, какво считате по отношение на конкурсите за повишаване и преместване? Районните съдилища са източник на кадри, които захранват по-горните инстанции. Там колегите се учат на практика, придобиват опит, придобиват увереност в своите възможности и в един момент съвсем обосновано и логично е те да тръгнат нагоре в кариерното си развитие.

Какво мислите за конкурсите? Сега в момента законът предвижда централизирани конкурси за повишаване и преместване. Районните съдии се вълнуват от това, защото конкурсите се бавят най-вече по обективни причини, защото са свързани с много други изисквания, изготвяне на извънредни атестации по отношение на явяващите се на конкурси изисквания за уседналост и пр., но така или иначе когато настъпи момента колегите районни съдии да претендират за кариерното си израстване, а те трябва да изчакват първо конкурсите

на най-високите нива и едва тогава най-накрая те да могат също така да получат правната възможност да участват в конкурси за повишаване. Така. Какво е Вашето мнение по въпроса – централизирани конкурси или конкурси по апелативни райони?

АСЕН РАДЕВ: Благодаря Ви! Аз съм по-скоро за децентрализираните конкурси, които да се провеждат на апелативно ниво точно по тези съображения, които Вие изложихте подробно във въпроса си, че по този начин би се скъсила процедурата и би се дала възможност по по-бърз начин да се отговаря на нуждите на съответния районен съд. Така че това е моето мнение, твърдо заставам зад него. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси? Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви! Аз взимам реплика от отговора Ви на предходния въпрос, защото иначе се колебаех дали да Ви го задам. Вие казахте, че ако и доколкото съществува напрежение в съда, то се дължи на натовареността в момента.

Първият ми въпрос е (той е и малко риторичен) на какво основавате извод за натовареност на съда - вероятно, защото виждам и в концепцията Ви, и в отговора Ви това се дължи на статистическите данни, изразяващи се в броене на делата? Ако не е така, моля да дадете отговор на какво, как измервате натовареността и на какво се базира извода Ви за натовареност. Вие сте граждански съдия, не разбрах дали има в съда разпределение или специализация в гражданските състави. Ако има, на какво е основана тя? Евентуално, ако бъдете избран за председател, смятате ли да запазите тази специализация или ако не, да създадете такава? И в тази връзка, и пак във връзка с натовареността искам да Ви попитам (вероятно нямате съмнение по въпроса, че различните дела са различно тежки) какво е Вашето становище, какви са критериите, показателите, елементите,

които следва да бъдат взети предвид или които имат значение за преценка на тежестта на едно дело? Общо взето това е първият въпрос, той все е свързан с натовареността.

Следващият ми въпрос е свързан с практиката по наказателни дела от административен характер, която има в Районен съд – Бургас и работата евентуално как Вие я виждате с Административен съд – Бургас, който е касационна инстанция по тези дела (нищо, че сте граждански съдия, като административен ръководител би трябвало да имате поглед върху това)? Смятате ли за допустима съвместна работа, обобщаване на практика, анализиране, подобни неща, защото въпреки, че е допустимо Върховният административен съд да се произнася с тълкувателни решения (всъщност по приложението на материалния закон има съвсем малко практика за давността, такива елементарни частички от спорните въпроси)?

И третият ми въпрос е свързан с управленския екип. Видях при обсъждането на Общото събрание поставяне на този въпрос – как Вие смятате да формирате управленски екип, на каква база ще стъпите? Участието също така на Общото събрание – по този въпрос за формирането на управленски екип? И понеже в други съдилища (това е все свързан с управленския екип въпросът и с работата с Общото събрание), понеже имаме тук вече в практиката си случаи, в които получаваме информация, че е невъзможно разпределението на съдиите между отделения или по-скоро промяна на съществуващото разпределение на броя на съдиите в отделения в съдилища съвсем образно то не е тайна – по-малко натоварените отделения гласуват „против“ преразпределението на бройките. При подобен проблем например между граждански и наказателни съдии – как смятате, че

бихте могъл да се справите и как евентуално бихте действал в подобна ситуация? (Ако имате проблем със запомнянето, аз мога да напомня.)

АСЕН РАДЕВ: Разбрах Ви въпросите. Благодаря Ви! По отношение на въпроса за натовареността – естествено, че не разчитам само на статистиката, аз все пак съм редови съдия и моите лични възприятия също са меродавни. И не само моите лични възприятия, аз общувам много активно с всички колеги, в добри отношения съм с всички и всичките срещаме еднакви проблеми, като по отношение на натовареността Ви отговарям направо – изобщо не е базиран отговорът ми, т.е. това, което съм изложил в концепцията ми се базира и на лични мои, и възприятията на колегите ми, че всъщност натовареността в широк смисъл, не само като брой дела, но и като тяхното администриране, което впрочем се дължи в голяма степен и на процедурата по призоваване и по връчване, е повишена.

По отношение на втория Ви въпрос за

АТАНАСКА ДИШЕВА: За меренето на тежестта на делата образно казано. Какви са Вашите виждания? По какво може да се мери тежестта, сложността – фактическа и правна сложност на едно дело?

АСЕН РАДЕВ: Да. Както бях отговорил на един от предходните въпроси – за мен такава отмерване, както и да бъде извършено, никога няма да бъде достатъчно обективно, тъй като човешката мисъл, интелектуалният труд не би могъл да се изразява в цифри, но да речем аз съм по-скоро на мнение, че дори и да има известен дисбаланс той се компенсира с разпределението, защото в края на краищата случайното разпределение разпределя от всички групи на всички съдии. Отделен е въпросът, че с електронната информационна система се надявам това нещо по някакъв начин да се изчисти, но пак казвам – все още не съм разсъждавал подробно по този въпрос. (Ат. Дишева: Може ли, г-н председател?)

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: В тази връзка да не се връщам. Смятате ли (въпросът също прилича да е риторичен), че дело за издръжка с две страни може да бъде еднакво тежко като дело за делба (говоря за граждански дела, защото Вие такива гледате) с 15 съделители на 5 недвижими имота, например?

АСЕН РАДЕВ: Много зависи от всеки конкретен казус, защото както издръжката би могла да бъде комплицирана, така и делбата би могла да бъде опростена. По-скоро се наблюдава обратното, че под страх от съдебна намеса в отношенията на съделителите много често се стига до спогодба и точно тук е тънкият момент, че по-скоро би могло да се въведе някакъв диференциращ коефициент, който да е обективен (облекчаващ естествено), но само в случай, че делото не приключи по общия предвиден ред, а със спогодба. (Ат. Дишева: Какъв критерий? Един, два, три?)

Да. Ето аз Ви отговарям – да се наблегне по-скоро на коефициентите, които да речем отразяват дадено дело дали е приключило по общия ред или е по една или друга причина прекратено – да речем със спогодба поради оттегляне на иска. Това е всъщност факторът, който дава най-големия дисбаланс. Останалите теглови критерии или разлики (според мен) те се компенсират посредством случайното разпределение, по мое мнение. Това е моето мнение.

АТАНАСКА ДИШЕВА: То осигурява ли, според Вас, равномерно разпределение?

АСЕН РАДЕВ: В задоволителна степен, предполагам да. В задоволителна степен – да.

И на третия Ви въпрос бих отговорил положително. Аз считам, че е добра практика обобщаването както на решенията на въззивна инстанция, които не подлежат на касационен контрол, така и

на решенията, които да речем административната инстанция постановява като касационна по дела от административно-наказателен характер. (Ат. Дишева: Третият въпрос беше за управленския екип.) Да, за управленския екип, прощавайте. (Ат. Дишева: Няма нищо. Това беше част от въпроса.)

Управленският екип, ако въпросът Ви касае дали и как евентуално бих подбрал хората, с които бих работил – да. При всички положения ще заложа на хора, с които съм сигурен, че бих могъл да работя и то да работя за доброто на този съд, като съм наясно, че тези мои предложения минават през Общото събрание (всъщност на това е и процедурата, разписана), но мисля, че ми е още рано да вземам такова решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси към кандидата? Не виждам такива. Съдия Радев, ще Ви помоля да изчакате отвън.

АСЕН РАДЕВ: Благодаря Ви!

(Асен Радев излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: По точка първа от дневния ред, заповядайте! Имате възможност да изразите своите становища и позиции, заповядайте!

Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да започна аз. Аз бих подкрепил кандидатурата на съдия Радев. Смятам, че той е правилен човек, който може да се справи с ръководството на този съд. Силно впечатление ми направи, че днес му се зададоха доста въпроси. Той демонстрира скорост, логика, самообладание – нещо, от което един административен ръководител със сигурност се нуждае. Той до голяма степен познава работата на съда, бил е там немалко време, виждам, че има становище по повечето от важните въпроси, които се поставят и са актуални в съда и смятам, че ще може и да обедини съдиите, сред които очевидно има

някакво напрежение. Направи ми впечатление, че той не даде крайни отговори по въпросите, свързани с командироване, по въпросите, свързани с разпределение на делата. На практика той беше категоричен само за това, че ще работи наравно с останалите. Аз лично смятам, че това е правилното поведение, защото (както той правилно отбеляза) основният проблем, който е в този съд очевидно е командироването и той не може да бъде разрешен чрез противопоставяне между председателите на отделните съдилища. Ето защо аз смятам, че той ще се справи и ще го подкрепя.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги и аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Асен Радев за ръководител на Районния съд в Бургас. Без да повтарям казаното от колегата, той е съдия 2009 г., като от 2012 г. работи в Районен съд – Бургас. Пред нас беше един мислещ човек, който познава работата на съда, очерта проблемите, които според него съществуват и предложи своите идеи за тяхното решаване, като безспорно заяви желание да се справи с предизвикателството, ако му бъде гласувано доверие, да бъде избран за ръководител на този съд. Считаю, че би се справил, ако му гласуваме такова доверие и аз ще го подкрепя.

Впечатлих се от това, че той има ясна визия за ролята на административния ръководител при отстояване независимостта на съдиите, вътрешна независимост при атаки от вън, също така и за повишаване доверието на гражданското общество към съда. Така, че ми се струва, че отговаря на заложените в закона изисквания за административен ръководител на този съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Няма да повтарям казаното от колегите. Ще подкрепя колегата Радев. Той е освен отличен професионалист,

показа качества и на бъдещ административен ръководител, защото показва познаване на проблемите на съда, самообладание, решителност да ги преодолява, собствена визия за това как това да се случи. Няма да повтарям това, което каза, направи ми впечатление и съм убедена, че той ще се справи с бъдещите задачи на административен ръководител така, че ще го подкрепя.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз ще подкрепя колегата Радев. Считам, че той ще бъде добър ръководител. Не мога да не споделя с вас, тъй като имаше въпроси в тази връзка. Районен съд – Бургас никога не е работил в ситуация на напрегнатост в самия колектив. Колегата мисля, че го каза, но е истина, че основната точка на напрежението това са командированията. Що се отнася до натовареността на този съд да, той статистически не е сред най-натоварените съдилища само, че когато преценяваме натовареност следва да погледнем, че този съд свършва над 90% от делата си в тримесечен срок било то наказателни и граждански. Това съответно означава малко по-интензивна работа и малко повече напрежение за самите съдии, поради което считам, че той говореше за натовареност и напрежение. В този съд има нужда да се наблегне в момента на екипния дух, на възвръщане на старите добри отношения и смятам, че той ще се справи с този проблем. Затова ще му гласувам доверие.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Не виждам други изказвания. Колеги, режим на гласуване.

12 гласа „за“. Имаме решение.

1. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител – председател на Районен съд - Бургас

Кандидати:

- **Асен Тотев Радев** – съдия в Районен съд - Бургас, с ранг „съдия в ОС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 12/12.03.2015 г., комплексна оценка „Много добра“*)

- **Дарина Кирчева Йорданова** – съдия в Районен съд - Бургас, с ранг „съдия в ОС“ (*Постъпило заявление за отказ от участие в процедурата*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

След проведеното явно гласуване и при обявения резултат: 12 гласа „за“ и 0 гласа „против“, на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА Асен Тотев Радев** – съдия в Районен съд - Бургас, с ранг „съдия в ОС“, на длъжността „административен ръководител – председател“ на Районен съд - Бургас, с ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблицата за определяне размерите на максималните основни месечни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, считано от датата на встъпване в длъжност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим съдия Радев.

(Асен Радев влиза в залата)

Съдия Радев, от 12 членове на Съдийската колегия на ВСС 12 гласуваха „за“ Вас. Желая Ви успех!

АСЕН РАДЕВ: Благодаря ви! Благодаря ви за гласуваното доверие и искрено се надявам, че ще го оправдая с всичките си действия!

ГЛАСОВЕ: Успех! Успех!

(Асен Радев излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, продължаваме със следващата точка от дневния ред – точка втора. Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Колеги, вчера беше проведено извънредно заседание на КАК. На него беше обсъден въпроса, който е част и от точка 2 от дневния ред, а именно писмото на председателя Панов във връзка с предложението да бъде намален състава на професионалната квота в КАК с един човек, както и предложението на КАК, което е свързано с евентуално избиране на нов член на професионалната квота, който да е със специалност от административен съд.

Колеги, вчера беше взето решение, което беше единодушно, но както и предишния път, така и днес ще помоля само за малко внимание, защото трябва да разсъждаваме по един въпрос, който на мен ми се струва важен и той е следният. На практика предложението да бъде увеличена квотата с още един представител на съдиите в КАК е наложено от решаване на въпроса за това дали е възможно и допустимо редовен член на конкурсна комисия да участва и да изготвя атестация – било като докладчик по атестация, било като член на Атестационната комисия. Това е основният въпрос. Той, в зависимост от това как ще бъде решен, ще определи и необходимостта от евентуално нов член със специалност „административно право“, защото броят на атестациите, както беше докладвано на предходното заседание на Съдийската колегия не предполага на този етап необходимост от помощ, тъй като техният брой е малък.

Искам тук да обърна следното внимание. Този въпрос ние трябва да го решим не само във връзка с конкурса за Върховен административен съд. На мен ми се струва, че този въпрос следва да бъде решен във връзка с всички висящи конкурси, в това число конкурсите за всички други съдебни органи. Към настоящия момент ние

имаме обявени два конкурса за търговско и гражданско за апелативен съд, още един конкурс за наказателно за апелативен съд, имаме също така обявен конкурс за преместване в районен и предстои, готови сме чисто технически и се надявам на следващото заседание на КАК или на първото заседание на следващата година да обявим конкурсите и за окръжен съд. Конкурсите за окръжен съд, колеги, както неведнъж съм казал, са 9 – за повишаване, за преместване, външен конкурс, за търговска, гражданска и наказателна материя. Ако ние обявим тези конкурси по сега действащото законодателство, членове от професионалната квота на КАК следва да бъдат избрани в конкурсните комисии. Ако бъдат избрани в конкурсните комисии, ние би следвало да отчетем възможността един и същи кандидат да кандидатства в повече от един конкурс. Към настоящия момент имаме множество кандидати, които кандидатстват едновременно и в конкурса за апелативен съд – гражданска, апелативен съд – търговска, а има кандидат, който кандидатства едновременно и за трите апелативни, включително и за наказателна.

При това положение ми се ще да направим една справка, защото ако ние вземем решение, че представителят, който е избран за редовен член на конкурсна комисия няма възможност да участва в атестациите, ако имаме висящи няколко конкурса (което е неизбежно), тогава следва да направим справка ще има ли въобще кой да атестира, ако те – на практика всички членове на професионалната квота ще бъдат и членове на комисиите. Тогава ще възникне въпрос кой ще изготвя атестациите. Такъв въпрос, обръщам внимание, имаше във Върховния касационен съд – наказателна колегия. Тогава на практика всички членове от професионалната квота бяха изключени от възможността да атестират и всички атестации бяха направени от членовете на Съдийската колегия. Слава Богу, ние бяхме трима

специалисти по наказателно, но към настоящия момент ние нямаме този лукс в материята за гражданско и търговско право, тъй като за съжаление имаме само един специалист и това е колегата Керелска.

Ето защо и доколкото все още нямаме произнасяне по допустимост за конкурса за Върховния административен съд ви предлагам да отложим произнасянето по този въпрос, да изискаме справка от администрацията – евентуално към настоящия момент колко кандидати участват в конкурса, които са обявени и колко обективно биха могли да бъдат участници и в конкурс, който предстои да бъде обявен, след което да вземем информирано решение. Това е моето предложение. Иначе съм готов да го дискутирам и днес.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз искам да кажа, че без оглед на справките, които колегата Шекерджиев има желание да направи, аз нямам колебание, че духът на закона и логиката, която е заложена в него не сочи на пречка човек, който е участвал в атестационния състав да участва впоследствие в конкурсната комисия, иначе ние ще изпаднем в една абсолютна безизходица. Да не говорим, че самата оценъчна дейност при изготвяне на атестации, след това при преценка на съдебните актове, които се проверяват от конкурсната комисия няма как да изключи работа на съдията през атестационния период с оглед на заложеното в чл. 33 от Наредбата да се оценяват актовете през последните три години, няма да повтарям и съображенията на колегата Дишева, които бяха изложени много подробно, че атестационната оценка се приема от цялата комисия по атестиране, т.е. така или иначе те се съгласяват с оценката, която е предложена от атестационния състав, и няма да повтарям и това, че изричните ограничения за участие в конкурсната комисия са очертани в чл. 189, ал. 9 и те не включват

изискване човек, който е избран на случаен принцип за участник в конкурсната комисия да не е участвал в атестационния състав. Така че аз нямам никакви колебания, че това не е процесуална пречка още повече от категорията на абсолютните основания за отмяна и опорочаване на конкурса така, че за мен тези справки са излишни още повече, предполагам какъв ще бъде резултатът, но в крайна сметка решението е на Колегията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, във връзка с процедурното предложение, което беше направено от г-н Шекерджиев, ще го подложа на гласуване (реплика без микрофон: процедурно) Да, разбира се, защото то е предопределящо за дебата по-нататък, ако го гласуваме - ще отложим, ако не го гласуваме... Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз също няма да повтарям изказването си от предишния път, надявам се колегите да са го чули или тези, които не са били да са запознати с него. Във връзка с процедурното предложение на г-н Шекерджиев, ако ще го отложим гласуването по този въпрос и ако ще събираме допълнителна информация, считам, че е много важно да съберем информация за това каква част от действащите съдии, колко броя биха по начало подлежали на извънредно атестиране, ако биха били участници в конкурса.

Ще ви кажа защо (радвам се, че се съгласявате). Ще кажа за останалите колеги тогава защо е важно това. Когато преценявахме какъв да бъде броя на Комисията по атестирането и конкурсите и какво да бъде разпределението на членовете от професионалната квота по материя, ние взехме предвид изчисленията, предоставената ни информация от експертите в КАК относно броя на атестациите, които предстои да бъдат извършени. Ние обаче не бихме могли да имаме и нямахме тогава информация точно за тези атестации, които биха били проведени с оглед на конкретните конкурси. Това са извънредните

атестирания. Много лесно е да се вземат данните за това колко от действащите съдии - тези, разбира се, които подлежи да растат в йерархията (изключвам съдиите във ВКС и ВАС), та колко от тези съдии имат 5 години или биха имали през следващата година 5 години от предходното повторно атестиране след проведено за несменяемост. Това са условията по чл. 197, ал. 5 ЗСВ за извънредно атестиране. Алинея пета – да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, колеги. Други изказвания? Ако няма други изказвания, режим на гласуване. Гласуваме предложението на г-н Шекерджиев за отлагане на точка втора от дневния ред.

Г-н Шекерджиев, няма да слагаме конкретна дата за отлагането?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, напротив аз смятам, че ние трябва да съберем тези данни, това да бъде отново обсъдено в КАК и веднага след това да бъде внесено в Съдийската колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, разбрах Ви, но да не слагаме конкретна дата, без конкретна дата. Само отлагане гласуваме. Разбрах Ви, да.

Добре. Колеги, режим на гласуване.

11 гласа „за“ предложението. Точка втора е отложена
(след проведеното явно гласуване)

2. ОТНОСНО: Проект на решение за промяна на Вътрешните правила за организацията на дейността на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет (приети с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 18/04.10.2016 г., изменени и допълнени с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 36/20.11.2018 г.), *(отложена с решение на Съдийската колегия по Протокол № 40/11.12.2018 г.)*

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
Р Е Ш И:

ОТЛАГА разглеждането на точката за следващо заседание на Съдийската колегия на ВСС.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 3 от дневния ред.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Има предложение за почивка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, колеги, обявявам почивка.

Г-н Новански поиска почивка 10 минути, ще се съобразим. В момента е 11.00 ч., значи в 11.10 часа. Благодаря ви!

(след почивката)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме провеждането на заседанието на Съдийската колегия. Продължаваме с точка трета от дневния ред.

Точка 3 от дневния ред, мисля, че е на вашето внимание още в заседанието на Пленума на ВСС. Оттам тя беше изпратена към Съдийската колегия на ВСС. В предходното заседание, което се проведе във вторник на Съдийската колегия на ВСС се поиска отлагане на точката (някои колеги поискаха) и с мнозинство беше гласувано това отлагане. Всички материали са на вашето внимание. Новият материал, който ще докладвам и който също е на мониторите, е чрез писмо на председателя на Апелативен специализиран съд г-н Георги Ушев.

Приложен е протокол от Общото събрание на съдиите от Апелативния специализиран наказателен съд с обсъждане отговор на писмо от Съдийската колегия на ВСС, което е получено на 12.12. Виждате протокола. Какво пише в него?

Колегите са решили следното: „...*Да се изпрати настоящият протокол до Съдийската колегия на Висшия съдебен състав със следния отговор:*

„Не твърдим и в становището си не сме твърдели, че е нарушена независимостта ни /изводима от понятието за „проверка за независимост“ по чл. 175к. ал. 3 от ЗСВ/.

В искането ни за становище до ВСС сме отправили два конкретни въпроса при отразените в него факти. Същите се отнасят до преценка за евентуално тенденциозно отношение към специализираните съдилища и преценка за правомерност и допустимост на наредената проверка при описаните особени обстоятелства.“

Това е решението на колегите. То е на вашето внимание. На вашето внимание бяха и всички останали материали, които бяха представени по точката във вторник и някои от вас поискаха да се запознаят с тях.

Г-н Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Само искам да намеря писмото.

ЛОЗАН ПАНОВ: Кое писмо, г-н Кояджиков? Това писмо, г-н Кояджиков, би трябвало да кликнете на точка 3. (Цв. Пашкунова: Искане за становище е озаглавено.) Това писмо, което докладвах и то е на Вашето внимание. (Г. Чолаков: Върху точка 3 като се чукне и излиза протокола от...)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Върху самата точка? (Г. Чолаков: Да.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, уточнявам, ако искате А, Вие сте го намерил. Заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, аз ще взема отношение по въпроса. Сега. Няколко аспекта ще залегна в изказването си.

На първо място, видях всичките материали тук, безспорно Законът за съдебната власт дава правата на председателя на Върховния касационен съд лично или чрез съдии от този съд да извършва проверки за дейността на апелативните съдилища. По този въпрос няма спор. Г-н председател, смущаващото за мен е, че тази проверка е назначена в хода на произнасянето по мярката за неотклонение пред въззивната инстанция. Това е първото.

Другото смущаващо е – не мога да разбера защо само точно това дело се проверява на Апелативния специализиран наказателен съд? Тук от всички материали, които са приложени очевидно досегашните проверки на ВКС в апелативните съдилища касаят цялостната работа на тези съдилища по години. Това се е случвало във Варна (виждаме тук), в Пловдив, във Военно-апелативния съд и 5 пъти по дейността на Апелативния специализиран наказателен съд. Друга такава проверка, касаеща конкретно дело е била по искане за мярката за неотклонение на Ценко Чоков, която обаче е назначена и направена първо, след произнасянето на апелативния съд от една страна, и второ, конкретният повод е бил изказване за нарушено право на случайния подбор по делото на Ценко Чоков. Това е единият ми аргумент – това, което ме смущава, както ви казах, че проверката е извършена в срока на произнасяне. Това аз считам, че е форма на натиск от страна на Върховния касационен съд и лично от Вас по отношение на резултата за произнасянето на апелативните специализирани съдии. Та искам да получа отговор защо именно по това дело и защо именно по това време.

На следващо място, което е смущаващо е материалите, които са приложени от Гражданска инициатива „Правосъдие за всеки“,

но малко преди назначаване на Вашата проверка тази Гражданска инициатива е организирана поход за правосъдие в защита на подсъдимите Иванчева и Петрова, и на председателя Панов. За мен възниква въпроса каква е връзката между Вас, Иванчева и Петрова, и „Правосъдие за всеки“? От каква защита ще се нуждаете г-н председател, та е организиран във Ваша защита и на тези две обвиняеми лица (подсъдими вече в конкретния случай) „Поход за правосъдие“? Това е следващият ми въпрос.

На следващо място, искам да обърна внимание и по същество на проверката. Тук в конкретния случай, както са описали и съдиите, проверката излиза с някакви изводи, които няма как да бъдат споделени от всички, включително и от мен, затова не се явяват безспорни, а спорни по прилагането на закона и ще обясня защо. В конкретния случай нормата на искането за спиране, всяко едно спиране във всяко едно право, уважаеми колеги, има за цел да предотврати изпълнение на съдебния акт. Какъв е смисълът да се изчаква седмодневен срок за размяна на книгата при положение, че е разпоредено незабавно изпълнение? С този начин на правоприлагане на закона, указанието за прилагане на закона се обезсмисля цялостната дейност на спирането, по моему, и неслучайно на това наблягат и съдиите от Апелативния специализиран наказателен съд. Тези колеги са дали и примери за такова обезсмисляне на произнасянето, като с конкретен пример са посочили някакво дело за син на народен представител, което впрочем си спомням за какво става въпрос, защото това дело беше висящо по времето, когато аз работех в този съд. Всичко това аз считам, че говори за тенденциозно отношение (сега естествено това е само моя оценка) и тенденциозност на тази проверка, и на изводите, които е направил проверяващият екип по нея.

Искам да обърна внимание, че не знам откъде това е първият случай на правораздаване по този начин. Никъде, аз си направих труда да проверя в колко случаи окръжните съдилища са постановили незабавно изпълнение преди изчакването на въззивната проверка от апелативните съдилища, в България такова чудо няма досега. Единственият случай, такъв преди това е било пак по делото на този Ценко Чоков, за който стана въпрос, но тогава при получаването на частния протест самият първоинстанционен съд е упражнил правомощията и си е отменил определението, т.е. няма произнасяне.

Оттук-насетне искам да ви уверя, уважаеми колеги, че този въпрос става дискуссионен относно правоприлагането му и следва - да, то действително не може да намери решение с тълкувателно решение от страна на ВКС, тъй като няма противоречива съдебна практика (едно от основанията за тълкувателната дейност), но спокойно с оглед дейността на ВКС, която ни е позната към момента, има практика Наказателната колегия специално да се събира и да решава такива въпроси по прилагането на закона, които макар и неофициално това становище се спазва от по-долните инстанции как да се прилага закона. И мисля, че е уместно в този случай да инициирате такова действие, такова тълкуване на тази норма и да се произнесе цялата колегия, Наказателната колегия на Върховния касационен съд, а не само трима члена от нея. (прекъснат) Няма законови предпоставки за това. (О. Керелска: Така ли?) Досега при всяко запитване се е давал отговор, уважаема госпожо Керелска. Ние сме правили лично запитване във връзка с промяната на чл. 64 и чл. 65 НПК и получихме отговор от Наказателната колегия на ВКС по прилагането на този текст. Да, мисля, че даже колегата Шекерджиев беше автор на това решаване на въпроса на нашите питання, отговорите на тези питання. (реплика от залата без микрофон, не се чува) Не, не става въпрос за тълкувателно, аз не

говоря за тълкувателно решение. Да не бъркаме! Става въпрос за отговори от Наказателна колегия на питання, отправени от по-долу инстанционните съдилища.

Та това е моето становище - за мен времето, начина на проверката и конкретното дело говорят за тенденциозност и моят отговор на питането на колегите от Апелативния спецсъд е, че е налице такава тенденциозност от страна на ВКС по отношение на тяхната дейност. Независимо какво решение ще вземе тази колегия, за мен това е изводът, който мога да направя за себе си. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, аз знам и съм учила, че правосъдието е последното средство на царете, т.е. обществото очаква от съда обективно, безпристрастно и независимо правосъдие. За съжаление, конкретният повод, по който трябва ние да разговаряме днес, за да отговорим аргументирано, убедително и независимо по искането на 11 колеги от Апелативния специализиран наказателен съд за становище дали въпросната проверка, инициирана от председателя на Върховния касационен съд е в рамките на закона и по съдържание тя отговаря на изискванията на закона.

Както каза колегата Кояджиков, член 114, ал. 1, точки 2 и 9 ЗСВ, каквито фигурират в заповедта за извършване на проверката от г-н Панов, предвижда правомощие на председателя на Върховния съд да извършва проверка по организацията на работата на съдилищата. Какво означава това? Това означава, че проверката по предмет трябва да има за цел и да направи анализ на неограничен брой дела за един период от време, който в достатъчно убедителна степен ще даде възможност този анализ да даде отговор на въпроса има ли нарушения при администрирането на делата; има ли нарушения при случайния принцип на тяхното разпределяне и на докладчици, и на състави; има ли

нарушения във връзка с образуването на делата; има ли нарушения във връзка с тяхното срочно разглеждане; има ли нарушения във връзка с тяхното срочно решаване? В конкретния случай от съдържанието на... Първо ще кажа, че самата заповед е коректна. Заповедта казва - Моля да извършите проверка на основание чл. 114, ал. 1, т. 2 и т. 9 от Закона за съдебната власт по въпроси, свързани с организацията по движението, образуването на делото. В другата част обаче заповедта сочи, че проверката трябва да бъде извършена по отношение на висящо НОХД 2617/2018 г. на Специализирания наказателен съд, с цел да се провери как са образувани и как са разглеждани делата, образувани по жалби и протести срещу мерките за неотклонение на двете подсъдими по това дело - Десислава Петрова Иванчева и Биляна Емилова Христова, до момента. Делото се разглежда от няколко месеца към момента на проверката, от лятото на т.г. и се намира в съдебна фаза, в етапа на провеждане на съдебното следствие, с многобройни процесуално-следствени действия по събиране и проверка на доказателства. В хода на тези процесуални действия, защитата, това е нейно право, инициира искане пред съда за изменение мерките за неотклонение на Иванчева и Христова, които са като първоначално такива, постановени като най-тежките мерки „задържане под стража“. Буди учудване в мен, а пък и в колегите, че става дума за проверка на едно производство по висящо НОХД, това е съдържанието на заповедта за проверка и то по отношение на конкретни процесуални действия. Обществото е чувствително към това дело, а междувременно има непрекъснати медийни публикации, които съдържат критични оценки към развитието на производството и специално към наложените на двете подсъдими, по преценка на съдилищата, до този момент, мерки за неотклонение „задържане под стража“. Тези медийни атаки създадоха сатанизиране на едната страна по делото и фаворизиране на другата

страна по това дело. Разбираме всички какво значи това. В същото време, тази проверка се отнася именно и точно по отношение на това, как се развива процеса по отношение взимането от съдилищата на конкретни действия във връзка с решаването на въпросите за мерките за неотклонение на подсъдимите. Повод за тази проверка, за тази заповед и съответно проверката въз основа на нея, според заповедта на г-н Панов, са „многобройни медийни публикации във връзка с разглеждането на исканията за промяна на мерките за неотклонение на Десислава Иванчева и Биляна Петрова". Това също буди съмнение и тревога относно това, как така точно медийни публикации са ангажирали вниманието на административния ръководител, отговарящ за най-високата инстанция, но, така или иначе, той има право да инициира такава проверка. Ние не можем да съдим медиите и да ги критикуваме за това, че те изразяват определено отношение по повод развитието на процесуалните действия по делото. Те са свободни да коментират дейността на съда, но считам, а и така ние приехме в нашите стандарти, които скоро бяха гласувани с единодушие от нас, че коментарите, обсъжданията, както от медиите, така и от страни по делото по всякакви производства, независимо дали са граждански и наказателни, с които се цели внушаване на определен процесуален резултат, представляват атака и са риск по отношение засягане независимостта на съдебната власт, на съда и на конкретните съдии, които се занимават с разглеждане на това дело. Колегите от Апелативния съд ни питат, те отправят своето искане към нас, да отговорим на два въпроса. Единият е: Има ли тенденциозно отношение тази проверка по повод работата на специализираното правосъдие, което е натоварено от Конституцията и законодателя с тежки, отговорни задачи във връзка с осъществяване на наказателното правосъдие и съставлява ли тази проверка, иницирана, извършена във време, по отношение на едно единствено дело, по

време, когато то предстои да бъде решено? Защото в случая е подаден протест срещу постановена мярка за неотклонение, която е изменена срещу определение, по отношение изменение на мярка за неотклонение на подсъдимите Иванчева и Петрова, от „задържане под стража“ в „домашен арест“, съгласно решението по чл. 270 от НПК на първоинстанционния Специализиран наказателен съд. Решението е от 16.11.2018 г. Срещу това определение е подаден частен въззивен протест и в рамките на създадената висящност на производството по това дело, по това частно въззивно наказателно дело, т.е. на 28 ноември е иницирана тази проверка. Проверката е извършена в хода от 29 до 5 декември, т.е. времето през което делото е висящо пред състава на Апелативния специализиран наказателен съд. Време, през което, всички знаем, че съдиите разполагат с делото и са длъжни да го проучват и анализират доказателствата, защото те трябва да се произнесат в хода на тази проверка за правилност на атакуваното определение за изменение мярката за неотклонение, както по отношение обосноваването подозрение, така и кумулативно по отношение на реалната опасност конкретните подсъдими да се укрият или да извършат друго престъпление. Апропо, реалната опасност при обвинения за престъпления, които са особено тежки, каквото е в случая това обвинение, реалната опасност се презюмира от закона, защото наказанието, което се предвижда за престъплението по това обвинение е не по-малко от 10 години лишаване от свобода. Това го казвам не за да ви просвещавам, защото знам, че вие много добре го знаете, това го казвам заради колегите и заради обществото, което вероятно се интересува и ни слуша в момента. Така че в този момент, в който съда трябва да бъде оставен на спокойствие, независимо, без натиск, без рискове да му бъде повлияно вътрешното убеждение, той да вземе обосновано решение на базата на събраните до момента доказателства

и данни и да прецени дали не е налице промяна в обстоятелствата, които са наложили постановяването на най-тежката мярка от първата инстанция. Да прецени дали са налице тези предпоставки, материално-правни, които законът предвижда, за да може съда да вземе друго решение. Да, но точно в този момент делото е изискано от проверяващия състав! Моите уважения към колегите от проверяващия състав - те са изключително добри юристи, аз ги уважавам, но в случая те са били длъжни да изпълнят тази заповед. Какво се е случило? - Колегите са отишли в съда, изискали са делото, правили са справки. Междувременно, колегите пък от Апелативния, въззивната инстанция от състава, който е следвало да разгледа частния протест, е следвало да предоставят делото на своите проверяващи колеги от ВКС. Непрекъснато делото е трябвало да бъде пренасяно пред проверяващите, след това връщано в състава. Това са факти. Аз имам едно определение, с което Апелативния специализиран наказателен съд, мога да ви го цитирам, е връщал делото за извършване на необходимите проверки, после пак го е изисквал и така. Така че колегите питат: Не е ли това форма на натиск върху нашето вътрешно убеждение, в случай, че Вашата проверка е разпоредена само и единствено по отношение на едно дело, по което предстои произнасяне? И така, в тази обстановка, колегите от Апелативен специализиран наказателен съд, състав, който е избран на случайния принцип, както и докладчика, на 05.12. свършва проверката, а на 06.12. той постановява определението си, с което е разгледал частния протест срещу определението на първоинстанционния съд. Мое лично мнение е, че в случая констатациите в проверката, макар и да отговарят на фактическото положение, защото няма нито един факт, който да е преувеличен и измислен от проверяващите колеги, но интерпретацията на тези факти за мен лично, без да ангажирам мнението на колегите, е

неправилна и излиза извън пределите на проверката, която следва да се извършва единствено и само по администрирането, по организацията на администрирането на делото. И ще кажа защо. С постановяване на определението за изменение мярката за неотклонение на 16 ноември 2018 г. от първоинстанционния Специализиран наказателен съд, в малко по-късен момент, в същия ден е подаден частен въззивен протест срещу това определение, което е процесуално право на едната страна по делото - на прокуратурата, и при така създадената висящност чрез този частен въззивен протест, делото се пренася по силата на закона, пред по-горната инстанция. За отбелязване тук е, че характера на разглеждането на частния въззивен протест пред въззивната инстанция е такъв, че според чл. 343, т.е. това е норма в Глава 22, т.е. разглеждане на частните жалби и протести, частната жалба и частния протест не спират производството по делото и изпълнението на определението. Т.е. обичайно деволутивното и суспензивно действие на жалбите поначало в наказателния процес, тук е частично ограничено. Т.е. имаме само деволутивно действие, делото се пренася пред по-горната инстанция, но частната жалба и протеста не препятстват изпълнението на определението. Какво се получава? - Именно в този срок, в който тече срокът за обжалване на това определение, има и една разпоредба, продължението на текста на чл. 343, който казва: „...освен ако първата или въззивна инстанция постанови друго.“ Т.е. това е една защитна процесуална норма, един защитен процесуален механизъм, който действа в случая по преценка на въззивната инстанция, тъй като именно частната жалба и частния протест, не спират производството по делото. Случаят по делото е такъв, че се касае за мярка за неотклонение „задържане под стража“, която е изменена в по-лека. Същевременно, със създадена висящност от частен протест. Апелативният съд е действал в случая бързо, неотложно, мога да кажа, като е приложил

закона така, както закона повелява, а именно, да прецени дали да спре изпълнението на определението още преди да разгледа частната жалба. Това е така, защото прокуратурата е подала особено искане и защото процедурата по чл. 343 е съвсем отделна - тя е процедура в процедурата, в рамките на едно висящо въззивно производство. Така че, когато ние обвиняваме съдилищата и колегите, че бавят делата си, бавят произнасяне по делата, тук като че ли обвиняваме колегите, че са се произнесли много бързо. Съдът е бил длъжен да разгледа особеното искане на прокуратурата за спиране на изпълнението на процесното определение. Не случайно в общата част на НПК, в чл. 65, ал. 4, който визираще изменението на мерките за неотклонение „задържане под стража“, в досъдебното производство е казано, че частната жалба и протеста, не спират изпълнението на определението, но, забележете! - това не се отнася в случаите, в които е подаден частен протест в ущърб на обвиняемото лице. Това означава, че още законът се е погрижил за защита на интересите на лицето, спрямо което е постановена мярката за неотклонение, която е по-тежка от така предвидената. А тук логиката е обратна, но така или иначе, тази норма дава възможност да се гарантира разглеждането на законосъобразността на мярката за неотклонение, в рамките на редовното въззивно производство. А това, че въззивната инстанция се е произнесла по особеното искане, преди разглеждането на частната жалба, това не е нарушение на закона. Ето защо, аз виждам в тази индивидуална проверка, насочена само по отношение на производство по едно висящо и предстоящо за решаване дело, противоречи на принципите на обективно, безпристрастно и независимо провеждане на проверка на организацията на работа на един съд, чиито актове на този съд, евентуално, а според мен и категорично, ще подлежат на касационна проверка. И тогава аз се питам, как колегите от Наказателна колегия от ВКС ще преценят своето

участие в едно такова касационно производство по отношение на конкретното дело? Така че считам, че смисълът на закона в чл. 114, ал. 1, т. 9, т.е. правомощието на председателя на ВКС да инициира проверка по дела, е проверка по дела, която касае цялостната дейност на съда и то дела, които са приключили, а не, по които предстои решаване. Пак повтарям, и аргументите, които изложи колегата Кояджиков, напълно се присъединявам към тях, че в случая става дума за един уникален, извънреден случай в съдебната практика - да се извършва проверка по висящо производство, по което предстои произнасяне със съдебен акт! Колеги, ние сме чели, докато пишехме правилата с колегата Пашкунова, четохме един огромен обем от практика и от становища на европейски институции. Становището на КСЕС № 18/2015 г.; № 19/2016 г. дават ясен отговор на това, какво трябва да бъде поведението на административните ръководители по отношение на своите подчинени съдии, щото да не се допуска вътрешен натиск върху тяхната работа и което би било риск за намеса в тяхното вътрешно убеждение при разглеждането и решаването на дела. Тази форма на риск ние сме я описали в приетите стандарти и вие може да я прочетете, че административните ръководители следва да се въздържат, т.е. не следва да упражняват каквито и да било действия, които могат да се изтълкуват като вътрешен натиск по отношение работата на своите колеги, по повод разглеждане и решаване на дела. Така че мен ми се струва, че колегите, които искат подкрепа от нас, за да кажем направен ли е опит за намеса в тяхната независимост и в свободното им вътрешно убеждение, с такъв един вид проверка, аз, моето становище е, че такава намеса е извършена и ние трябва да вземем адекватно решение, защото в противен случай няма да изпълним нашата функция, която е регламентирана в Конституцията и в Закона за съдебната власт, а именно - да браним независимостта на

съда. А това не е имагинерно понятие, трябва да браним независимостта на отделния съдия. В случая, аз считам, че е направен опит за такава намеса и затова последиците в момента ние ги виждаме в обществото - изключително поляризирано. Всеки ден медиите ни заливат с коментари по това дело. Това е отрицателния резултат от тази непремислена намеса, която всъщност създава мини в общественото мнение и в общественото доверие към справедливото и независимо правосъдие. Ние затова се борим. Нашата функция не е деструкция, нашата функция е да намерим сили, форми, методи и средства, да докажем, че този Висш съдебен съвет защитава съдиите и тяхната независимост.

Извинявайте за дългото слово! Не чета отникъде, емоционално се изказвам, но много ви моля, повярвайте ми - моят опит е много дълъг и мога да си позволя това, с ваше позволение, разбира се.

Благодаря ви за вниманието и за търпението!

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, рискуваме да се загубим в словоблудство и затова ще ви призова да се върнем на плоскостта на правото. Нормата на чл. 114, т. 9, както нормата на чл. 122, т. 9 са пределно ясни - Законът за съдебната власт регламентира правомощия на председателите на ВАС и ВКС да извършват, съгласно закона, лично или като възлагат на съдия от съответния съд, проверки на организацията и дейността на съдиите от апелативните съдилища. Доколкото Специализираният апелативен съд е в структурата на общите съдилища, тази компетентност се предоставя на председателя на Върховния касационен съд. Видно от нормата на чл. 114, т. 9 от ЗСВ, няма разлика дали проверката е по приключили или по неприключили дела. Тази проверка не се осъществява по съществуващото на правния спор и това как съдиите се произнасят. Тя е единствено и само по начина, по

който се организира дейността на съответния апелативен съд. Такива проверки, както казах и преди, съжалявам, че г-н Кояджиков отсъстваше, такива проверки и преди са правени в апелативните съдилища, такива проверки ще продължават да бъдат правени, докато това правомощие съществува в Закона за съдебната власт. Такава проверка по конкретно дело е правена в Апелативния специализиран наказателен съд преди месеци, г-н Кояджиков беше член на състава на Апелативния съд тогава, когато е правена такава проверка. Тя отново беше по конкретно дело и отново беше по медийни публикации, касаещо, както Вие казахте, казуса с г-н Ценко Чоков. Нещо повече, тогава главният прокурор попита дали ще бъде направена такава проверка. Такава проверка беше направена, в нея участвах аз самия, защото това е част от отговорността, която всеки един от нас носи. Тогава нямаше възражения, нямаше искания за становища и нямаше позиции отправени към Висшия съдебен съвет, и искане за позиция. Затова, аз отново ще ви призова да се върнем на плоскостта на правото.

Няма да коментирам темата за това, дали една заповед може да бъде коректна, както каза г-жа Имова, или некоректна, защото това не е правно понятие. Няма да коментирам и темите за мнения, няма да коментирам и посочването на подчинените съдии, защото аз не третирам съдиите нито от ВКС, нито от апелативните и окръжните, и районните, като подчинени на председателя на ВКС. Аз ще коментирам темата свързана с това, каква е компетентността на ВСС, Съдийска колегия. Ако имаше твърдения за накърнена независимост, тогава съм склонен да дебатирам, но както виждате от твърденията на колегите, те казват: „Не твърдим, че има нарушена независимост.“ Т.е. това, което те са казали в предходното си искане, съставлява ли опит за оказване на влияние върху вътрешното убеждение на съдиите. Очевидно, колегите казват, че не твърдят подобно нещо. Така че всякакви навеждания на

доводи от г-жа Имова и от г-н Кояджиков в тази насока според мен са неоснователни, защото самите съдии го казват това. Няма и как да бъде другояче, защото проверката не касае произнасяне по същество, а касае как се движи делото, касае как е организирана дейността на съда.

По темата, която се опитват да въведат колегите - правомерна и допустима ли е наредената проверка. Бих искал да ви попитам, тук има и административни съдии, и наказателни съдии с опит: кога в дейността на Съдийска колегия, респективно Висш съдебен съвет, колегията, респективно Пленумът, е действал като горна инстанция срещу заповед на председател на Върховен касационен съд? Такава беше направена, с новите въведения в Закона за съдебната власт по отношение на заповедите за командироване, защото такава норма вече съществува, тя вече е факт и има такива правомощия. Бих искал да попитам, на какво правно основание ще се води дебат на тема „некоректна ли е заповедта“, защото няма такова понятие, а тема „допустима или правомерна е“. Това означава да се пита, трябва ли да се прилага закона или не, след като законът позволява на двамата председатели да осъществяват тези правомощия. Въпрос, на който да се отговори „правомерно и допустимо ли е?“, очевидно означава въпроса, трябва ли да се прилага закона или не? - Въпросът е ясен, че трябва да се прилага.

Пример, по отношение проверки за висящи дела, мога да дам и с Апелативен съд - София, там също беше направена такава проверка, така че такава практика има. И отново казвам: нормата на чл. 114, т. 9 от ЗСВ не регламентира дали е по висящи или приключили дела. Между впрочем, представил съм ви и заповеди по други извършвани проверки към самата преписка, включително и на предходния председател на ВКС, където също не се коментира „висящи“ или „приключили“ дела, така че отново ви призовавам да се върнем на

плоскостта на правото! След като никога не се е твърдяло, макар че има противоречия в първоначалното становище на колегите, но след като сега колегите на Общо събрание казват „не твърдим, че е нарушена нашата независимост“, т.е. не твърдим, че по някакъв начин е оказвано влияние върху вътрешното убеждение, то тогава не мисля, че има основание за произнасяне на Съдийската колегия. Останалото вече са мнения, останалото вече са твърдения, затова отново ви призовавам да се върнем на плоскостта на правото. Защото заповедта, макар и наречена по този начин, тя не подлежи на инстанционна проверка. Не виждам как на Пленум или на Съдийска колегия или може би сега за първи път ще се направи в историята на правораздаването, ще се преценява допустимост и законосъобразност на заповед. Това казват колегите в своето предложение - да прецени Съдийска колегия правомерна и допустима ли е наредената проверка. В закона е пределно ясно кой има правомощия да го направи и как го прави, затова отново ви призовавам да се върнем принципно на въпроса какви са правомощията. И отново казвам - след като никой не твърди, че е нарушена независимостта му, което без съмнение е задължение да се брани от нас, като магистрати и членове на Висшия съдебен съвет, не виждам какво повече има да се дебатира по тази тема.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Имам право на реплика само...

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова, не сме в Парламента, за да имаме реплика и дуплика, но след като искате - заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви.

Аз прочетох протокола на колегите от 12 декември т.г., по повод на решението на Висшия съдебен съвет, Съдийска колегия, от 11-ти, с което Съдийската колегия отправя питане към тях, чувстват ли се с накърнена независимост? И колегите, на Общото си събрание на Апелативния специализиран наказателен съд са казали следното: „От

гледна точка на чл. 175к от ЗСВ, ние не се поддадохме на натиск. Този натиск, който ни се оказва, ние не се поддадохме на него." Това е смисълът на тяхното общо мнение, а не, че не са се почувствали в състояние на натиск. Защото, забележете, тези колеги разглеждат и решават всяко дело. Ако тези колеги си признаят, че са не безпристрастни и не независими, какво става от тук насетне?! Но този натиск, който е упражнен, той вече е станал рисков фактор за тяхната независимост и на колегите им прави чест, че са казали: „Не, ние не се поддадохме на този натиск!". Затова са цитирали точен текст, защото чл. 175к от ЗСВ говори за проверка за независимост на съдия. А проверката за независимост на съдия е установяването дали при изпълнение на служебните си задължения лицето упражнява или се поддава на натиск, заплахи, стимули, преки или косвени влияния от представители на публичната власт или частно влияние - вътрешни или външни на съдебната система. И колегите са казали - не, ние не се поддадохме, но ние се чувстваме притиснати, ние се чувстваме в положение на риск. Това са казали те, така трябва да се чете, защото ние сме юристи и трябва да внимаваме. И аз, на плоскостта на правото ви призовавам да мислим върху текстовете, които ни се предлагат и по отношение на които се позовават колегите от Апелативния специализиран наказателен съд. Това първо, и второ - много Ви моля, не придавайте думи, които не съм казала! Не съм казала, че Вашата заповед е неправомерна, казах, че Вашата заповед е излязла извън рамките на законно установената проверка - това съм казала, това е моето твърдение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, по отношение правомощията на съответните административни ръководители, те са абсолютно огледални, както на ВКС, така и на ВАС. Те са огледални за

съответните окръжни съдилища, по отношение на районните; съответните апелативни, по отношение на окръжните. Затова, аз лично считам, че заповедта е издадена в изпълнение и по прилагане на закона. Сега, доколко е следвало да бъде на висящо дело или не, това вече е преценка на съответния административен ръководител. Лично аз не бих го направил, точно заради това, да няма такива дебати във връзка с висящи производства, но законът не забранява това. Аз обаче искам да попитам във връзка с материалите, които са качени. Има едно писмо, което г-н Панов е изпратил през м. юни, отново във връзка с това дело и е искал обяснения от председателя на Апелативния специализиран наказателен съд във връзка с производство по отстраняване на Иванчева и Петрова от длъжност. Аз искам да питам, на какво основание това писмо е изпратено и каква е тази процедура, която се е развила между председателя на Върховния касационен съд и между Апелативния специализиран наказателен съд? Защото колегите са казали „да, няма нарушение на нашата независимост“, обаче казват „има тенденциозно отношение между председателя на ВКС и специализираното наказателно правораздаване“. Значи, касае се пак това висящо дело и касае отново двете подсъдими Иванчева и Петрова. Та, г-н Панов, имате ли някакво конкретно отношение към това дело?/търсят в компютрите си това писмо от м. юни/ Ето го... Не знам това писмо как е било изпратено, каква е била причината и пак по това дело сте искали някакви обяснения по не знам каква процедура.

По отношение на Вашите правомощия, аз прочетох всички заповеди за проверки. По отношение на останалите апелативни съдилища, по време на Вашия мандат са направени две проверки, по отношение на Специализирания наказателен съд са направени пет проверки. Та, въпросът ми е: Там има лоша организация на работа ли в този съд и защо са се наложили всички тези проверки?

И последно. Във връзка с тези заповеди, видях една заповед през 2016 г., когато сте проверявали военните съдилища. Г-н Панов, явно е грешка! Имате ли Вие правомощие да проверявате военните съдилища и защо сте го направили?

ЛОЗАН ПАНОВ: Много благодаря. Първо, изключително ми е приятно да коментирам и тази тема, защото смятам, че е задължение на административния ръководител да проявява активност. Мисля, че и в самите доклади на Европейската комисия го пише по същия начин. Писмото, което съм изпратил до г-н Ушев, е във връзка с публикации, че в съдебно заседание г-жа Иванчева и г-жа Петрова са били с поставени белезници на ръцете. Имаше много снимки за подобно третиране, поради което попитах дали това е така. Колегите дадоха информация, че това не е така, т.е. че не е истина твърдението, че е имало белезници на ръцете им. И в този смисъл, защото мисля, че е ясно за всички в един наказателен процес, че това отношение не трябва да бъде не само спрямо Иванчева и Петрова, но и спрямо всички подсъдими, така че това е писмото.

По отношение на военните съдилища, между другото, темата понеже е много актуална, тя беше разисквана и въпросите, които Вие задавахте, може да се обърнете към протокола от предходния Висш съдебен съвет, когато този доклад беше анализиран с участието на самите военни съдилища. Защото именно в мониторинговия доклад на България, преди две години, беше поставен акцент върху специализираното правораздаване и по-конкретно върху военните съдилища и в този смисъл, това е част от задълженията, които всички ние имахме и ангажиментите, които са приети с този доклад. Докладът е поставен на разглеждане в Съдийската колегия на ВСС в предходният ѝ състав, бяха изслушани колегите от военните съдилища. Те изразиха своята позиция и между другото запознаха колегите и с общите

събрания, които бяха провели във връзка с констатациите и беше много интересна в самата колегия тази дискусия, и в този смисъл, ако отношението е, че... Аз също бих апелирал, тъй като толкова много теми се поставят, нека да се върнем наистина върху акцента, който в момента разглеждаме, защото може да поговорим и за военното правораздаване, ако искате, но мисля, че не това е темата в днешното заседание. По-важното е отново да се върнем на плоскостта на правото и това, каква е компетентността на колегията, съответно компетентността на председателя и правомощията. И още нещичко, тъй като в изказванията, както на г-н Кояджиков, така и на г-жа Имова, започнаха да се коментират самите заключения на колегите, както и становището на председателя г-н Ушев, който в писмото си говори от свое име, но казва „ние“, а в момента не е предмет резултата от проверката, нека да стане ясно на всички. Онова, което в момента разглеждаме, е искането за становище от страна на специализираните апелативни съдии. Тази проверка има своите резултати, представил съм ги на вашето внимание, защото те са част от самата процедура. Имам предвид заповедта, последващия доклад, становища и т.н. Но, отново казвам - предмета на днешната дискусия е искането за становище на апелативните съдилища. А разнасянето от тема на тема, не мисля, че дава добър знак към хората, които ни слушат.

Г-жо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз също апелирам да се върнем към предмета на точката, която е включена в дневния ред и най-вече да съобразим какви са нашите правомощия, когато трябва да вземем отношение по така поставените от колегите от Специализирания апелативен наказателен съд въпроси.

Съгласно чл. 16 от ЗСВ, Висшият съдебен съвет е орган, който представлява съдебната власт, отстоява и осигурява

независимостта на съдебната власт и, разбира се, има правомощието да определи състава и организацията на работата на съдилищата, както и да обезпечи финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в тази дейност и без да интервенира в правомощията на магистратите. Какъв е конкретният казус, колеги? Сезирани сме с искане на съдии от Специализирания апелативен съд, които в първоначалното си становище искат от нас да кажем дали е налице опит за влияние чрез заповедта на председателя на ВКС, по отношение на вътрешното им убеждение, по едно разглеждано висящо дело и имаме налице заповедта на председателя от 28 ноември 2018 г. Аз съм категорична, че с тази заповед председателят е упражнил своите правомощия по чл. 114, ал. 1, т. 9 от ЗСВ и това е очевидно, с оглед заданието и нареждането в тази заповед, да се извърши проверка на организацията на дейността на съда по въззивни наказателни частни дела; образуване, администриране, движение по тези дела; определяне на докладчик на случаен принцип, както и на състав, който ще разглежда съответните въззивни наказателни частни дела. Това сподели и г-н Чолаков - качеството на административен ръководител е изцяло съобразено с изложената компетентност на председателя и нямаме никакви ограничения, нито по отношение на това дали делата са приключили, дали делата са висящи или предстои да бъдат образувани по реда на администрирането, чрез инициирани от частни жалби и протести. Колеги, отварям една скоба, за да кажа, че така се правят и проверките от Инспектората. Те проверяват не само приключили дела, те проверяват разглеждането на висящи дела, разумни срокове за разглеждане на тези дела. Такива са и тематичните и периодични проверки, които се правят от председателите на върховните съдилища на всички апелативни, които много от колегите сме участвали в тези проверки. Така че в тази заповед, която е на нашето внимание, няма

нито очертани факти, касаещи съществуването на делото, нито обсъждане на доказателства, относими към това дело, нито пък внушения за правния резултат по делото, което би било форма на натиск при постановяване на съдебния акт. Нещо друго, колеги, аз не мога да приема, дори хипотетично, че върховни съдии и то колеги, които ние познаваме, които са доказани авторитети с безупречна репутация, ще изпълнят една неправомерна заповед на председателя на съда. Независимо от това, че проверката е по движението на делото, резултатите от нея бяха обявени след произнасянето на въззивния състав по депозирания частен протест. Аз също мога да изложа своите аргументи по отношение на констатациите на проверяващите мои колеги от Върховния съд по въпроса може ли да се произнася въззивният съд, включително в производство по спиране, без да е образувано такова дело, без да е администрирано по надлежния начин и без да е постановен съдебен акт по изискуемия се ред с подписи на всички участвали в състава, който е постановил първоинстанционното решение, но няма да го направя, колеги, защото ние не сме инстанция на Върховния касационен съд. Няма да коментирам и съображенията и възраженията на колегите от Специализирания апелативен съд, които са изложили своите доводи по посока несъгласие с определени констатации, но това не е наша работа. Има утвърдени добри практики. Ако има различно виждане и тълкуване на закона, това може да се уеднакви по предвидения в закона ред, но не ние сме хората, които ще упражняваме инстанционен контрол на Върховния касационен съд.

Оттук насетне, ние можем да кажем две неща. Упражнен ли е натиск по отношение на съдиите на Специализирания апелативен съд с възложената проверка в рамките на компетентността на председателя на Върховния касационен съд? И другото, което е, въпрос, който стои пред нас, проявил ли е председателят тенденциозно отношение към

специализираните съдии? По отношение правомерността на заповедта, ще кажат административните съдии дали е наше правомощие ние да ревизираме и да преценяваме заповедта на председателя. Моето мнение е, че тя е съобразена с изискванията на закона и при така очертаните обстоятелства в нея ние не сме изправени пред ситуация на упражнен вътрешен натиск по отношение на вътрешното убеждение на съдиите от Специализирания апелативен съд.

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Ще се опитам да бъда кратка, макар че се изкушавам да упражня говоренето си в рамките на 1 час, който беше предоставен на наш колега да говори по този въпрос. Аз ще се опитам, освен това, да не повторя нещата, които колегата Пашкунова каза, макар че няма да ми бъде на 100 % възможно. Също считам, че следва да се върнем към темата, с която сме сезирани днес. Тази тема, всъщност, за втори път е на вниманието на Съдийска колегия. От предходно заседание ние отложихме разглеждането на този въпрос, за да изясним предмета на произнасянето. Виждам, че нищо от това уточняване не е имало значение или не е стигнало до знанието на една част от нас, защото разбирам, че ние нямаме яснота относно предмета на моето говорене. Не на моето говорене, а на говоренето на Съдийска колегия, извинявайте. Въпросът беше да се уточни твърдят ли съдиите от Специализирания апелативен наказателен съд, че е засегната тяхната независимост, за да имаме ние правомощието в съответствие с разпоредбите на Закона за съдебната власт и на стандартите, които ние приехме, да се произнесем по въпроса в тяхна защита, или обратно, както сме правили вече, да решим, че няма засягане и да се произнесем в този смисъл.

На първо място, в отговора, образно така ще го нарека, защото той не представлява по своята същност отговор, но все пак в протокола, който са изпратили съдиите от Специализирания апелативен наказателен съд, аз не намирам твърдение за накърняване на тяхната независимост. Тъкмо обратното, те твърдят, че с произнасянето по акта са се произнесли по силата на закона, в съответствие с доказателствата по делото и т.н., тоест твърдят че няма накърняване. Друг е въпросът дали съдии, които не са участвали в състава изобщо могат да претендират за накърняване на независимостта на съдии в този състав и т.н. Позоваването на разпоредбата на чл. 175к от Закона за съдебната власт, което виждам в протокола от Общото събрание, лично считам за практически неотнормируема към това говорене, защото тя касае проверка на независимост на съдии, която се е осъществявала в съвсем различна процедура по друг повод и т.н.

Кратък е протоколът, предоставен е на нашето внимание, аз не виждам там твърдение за накърняване на независимостта. А някой друг да пита Съдийска колегия или Висшия съдебен съвет, както отначало бяхме сезирани в пленумен състав, дали е накърнена независимостта му, ми се струва странно. Произнасянето в смисъла, който последва, мисля, че на 6-ти, ако бъркам датата съжалявам, на 6 декември, чу се твърдение от колегата Имова, било очевидно, че ни било повлияно от намесата на, с въпросната заповед. Такъв отговор би бил относим, ако ние може да кажем, че е упражнен натиск и че този натиск е в посока различна от тази, в която е било произнасянето на апелативните съдии. Такова твърдение ми се струва тенденциозно, защото, ако се твърди, че тази заповед представлява намеса или опит за намеса, изхождайки от съдържанието ѝ според мен би могло да се направи обоснован извод, че тя е за натиск в смисъла на произнасянето, което се е случило. Не виждам защо априори се приема, че тенденцията

е била да се натиска в обратна посока. Давам си сметка колко е абсурдно подобно говорене, но го правя, за да илюстрирам абсурдността на твърдението за натиск и то точно в твърдяната посока, която се презумира или предполага, че би била обратна на смисъла, в който се е произнесъл съдът.

В обобщение, считам, че ние не сме сезирани с искане, съдържащо твърдение за накърняване на независимостта на съдии, защото само в този случай ние би следвало да се произнесем, а не да се произнасяме по принцип и според нашите предварителни нагласи за произнасяне, защото аз виждам такава тенденция в говоренето.

На следващо място, твърдението за тенденциозност, което също съдържа въпрос в първоначалния документ, с който сме сезирани - искането на апелативните съдии, не е развито в последвалия от наша страна въпрос - какво твърдите и с какъв предмет искаме да се произнесем.

Сега ще се върна, съвсем накратко, на предмета на нашето произнасяне в тази връзка. Считам, че след като не сме сезирани с искане, съдържащо твърдение за накърняване на независимостта на съдиите, ние нямаме правомощие да се произнасяме и да разсъждаваме какво би било и какво е нашето становище, виждане по въпроса и т.н.

Повтарям становището на колегата Пашкунова, но съвсем накратко. Ние нямаме правомощието да се произнасяме като някаква инстанция. Казвам някаква, защото тя не би могла да бъде нито въззивна, нито касационна, някаква инстанция по отношение на заповедта на председателя на Върховния касационен съд, издадена в упражняване на негово правомощие по чл. 114, ал. 1, мисля, т. 9.

Връщам се на въпроса дали има някакъв проблем във възлагането на проверка само за едно конкретно дело и само за това

дело, въпреки че то е висящо. Разпоредбата, първо, не съдържа ограничение относно предмета на проверката дали следва да касае цялата дейност на съда или цялата дейност на едно отделение, или на един състав, или на един съдия. Даже, ако ви направи впечатление, разпоредбата казва - „на съдиите“, дори не казва „на съда“ или „на отделение“. Нито пък се съдържа ограничение делото да бъде свършено или да бъде висящо. Това дело или което и да е друго дело би могло да бъде висящо в продължение на много дълъг период от време, по каквито и да е причини, правомерни или не. Означава ли това, че председателят на съда не би могъл да упражни правомощието си по т. 9, което обсъждаме, въпреки че делото продължава, да речем, абстрахираме се от конкретния случай, да бъде висящо в нарушение на законовите изисквания? Спомена колегата, че Инспекторатът при същите обстоятелства прави проверки на висящи дела и ако ограничим изобщо възможността за проверка на висящи дела, това означава да игнорираме приложението на въпросната разпоредба, даже нещо повече. Според мене, ако производството е приключило, т.е. е приключил инстанционният контрол по отношение на актовете или актът постановен в рамките на едно производство, това по-скоро би било проблем за възлагане на такава проверка, защото в този случай, според мен, би следвало да се приеме, че председателят на съда, под формата на упражняване на правомощие по т. 9, се опитва да измести или да замести изводите на съответната инстанция в рамките на осъществения инстанционен контрол, казвам, ако приемем, че само по отношение на приключили съдебни производства, се изразява правомощието по чл. 114, т. 9. Така че, аз считам, че не съществува проблем във възлагането на такава проверка нито по отношение на едно конкретно дело, нито по отношение на дело, което е висящо. Далеч съм от мисълта, че бихме могли да коментираме съдържанието на резултата от проверката. А,

поначало, след като ние бяхме сезирани с искане за твърдения за намеса в независимостта на съдиите само с факта на възлагане на проверка, считам, че изобщо съдържанието на резултатите от тази проверка, на акта, съдържащ резултатите от проверката, изобщо не би следвало да стои на нашето внимание.

Предполагам, че върховните съдии, аз не съм запозната в детайли с работата на наказателното отделение на Върховния касационен съд, но ако бъдат сезирани с искане за установяване на практика по атестираните от колегата Имова и колегата Кояджиков норми, ще се произнесат по това искане, но не считам, че ние в този формат - Съдийска колегия, имаме каквото и да е правомощие да преценяваме съответствието на изводите на проверяващия екип със закона, още повече, че една значителна част от нас не са наказателни съдии. Оставям настрана въпроса за компетентността на тримата съдии, които са извършили проверката. Не чух, между другото, съмнения относно тяхната компетентност.

Относно твърденията за тенденциозно отношение с възлагането на проверката. Аз не съзирам такава тенденциозност. Ако се установява от данните, които са предоставени на нашето внимание, че са правени проверки на специализираните съдилища повече отколкото на другите съдилища по отношение на които председателят на Върховния касационен съд има правомощия, визирам апелативните съдилища, считам, че дори това не е случайно, поне поради две причини. Първо, Специализираният апелативен съд съществува сравнително отскоро. Второ, неговата дейност, както твърдят и самите съдии, както с първоначалния документ, с който ни сезират, така и с последващото становище по повод на проверката, която вече е проведена, та с оглед на това тяхно твърдение и с оглед на ноторния факт, че дейността на специализираните съдилища е под особен

интерес, тя е винаги на фокус и това изтъкват и самите съдии от Специализирания апелативен наказателен съд. Излишно е да убеждавам когото и да било защо е този засилен интерес към дейността на съда, заради предмета на делата и заради личното качество на лицата, които са потенциално или в конкретния случай подсъдими по делата, които са подсъдни на този съд. Само поради тези две обстоятелства, т.е. считам, че само тези две обстоятелства са достатъчни, за да дадат отговор и то обоснован отговор на въпроса защо проверките по отношение на специализираните съдилища са повече отколкото проверките на останалите апелативни съдилища.

В обобщение, без да изчерпвам единия си час, за който претендирах, аз считам, че нито има намеса в независимостта на съдиите, такава не твърдят и самите съдии, нито считам, че има тенденциозно отношение. Прескачането, освен това, от тема на тема в рамките на този дебат, ми се струва привеждане в действие на онова действие, не знам как да го нарека, което по повод на едно предишно сезиране беше наречено „другарски съд“. Това се провежда, според мене, в настоящия момент. Той, разбира се, не е нито съд, това което ние правим, нито, разбира се, е другарски. Аз, все пак, апелирам да не продължаваме дебата в тази насока, със скачане от тема на тема и навеждане на доводи, които нямат нищо общо с темата, с която сме сезирани. Ако обаче продължи насоката на разговора в този смисъл, аз също ще си позволя да взема повод отново.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев. /Намесва се Ат. Дишева: Извинявайте, г-н Магдалинчев, но имах предложение./ Да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз предлагам, разбира се далеч съм от мисълта да преустановим дебата, защото той си заслужава говоренето, но предлагам да излезем със становище, че не сме сезирани с искане за накърняване на независимостта. В този смисъл, да оставим без

разглеждане, т.е. без произнасяне въпроса по независимостта, защото аз лично считам, че ние не сме сезирани с такова искане и да се произнесем в смисъл, че не считаме за тенденциозно издаването на заповед в изпълнение на правомощие на председателя на Върховния касационен съд по чл. 114, ал. 1, т. 9. Мога да редактирам по-късно, ако се стигне до това предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев, заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Уважаеми колеги, по този въпрос ние сме сезирани с едно искане от 11 съдии от Апелативния специализиран наказателен съд от 30.11.2018 г.

Аз само, в тази част, ще си позволя да цитирам дословно, да прочета дословно искането на колегите: „В този смисъл ви молим да изразите становище правомерно и допустимо ли е да се нарежда проверка, включваща и неприключило производство по чл. 270 от НК в срока за произнасяне, на компетентния съд, без никакви данни и посочване на каквито и да е фактически основания за отклонение в разписаните правила за организацията на дейността на съдебния орган и съставлява ли това опит за оказване на влияние върху вътрешното убеждение на съдиите, на които предстои да се произнасят по спорния предмет.". Тоест, искането за нас е ние да коментираме това дали издадената заповед от председателя на Върховния касационен съд има за цел да окаже, т.е. да направи опит за оказване на влияние върху вътрешното убеждение на тези съдии. Нищо повече. Да, заповедта е издадена на правно основание - чл. 114 от Закона за съдебната власт, ал. 1, т. 9, дава това правомощие на председателя на Върховния касационен съд. Въпросът е не дали тя е на това правно основание или на друго трябва да е издадена, а на това сочено от закона правно основание дали председателят на Върховния касационен съд не е прескочил своите правомощия и то, преследвайки някаква цел, за която

колегите в становището си до нас сочат. Аз, определено, мисля, че с оглед етапа, в който се намира производството по това дело, има основание за сериозна проверка дали има такъв опит за въздействие чрез тази заповед върху вътрешното убеждение на съдиите от този съд.

Колеги, в нито една заповед няма да намерите изрично да бъде записано каква цел се преследва. Законът казва - „организацията на дейността на съдиите от апелативния съд“, нищо повече. Да, няма да намерите дали е и по приключило или по неприключило производство. Колеги, защо трябва да мерим нещата с двоен аршин? Всеки път ние, когато вземаме отношение по публикации в медиите по неприключили съдебни производства, какво казваме - нямате право, не го правете, има институционален контрол по този въпрос. Защо в конкретния случай не се изчака това да стане, да се случи? А се чакаше да се издаде заповедта преди да се произнесат колегите? Точно аз затова питам. И според мен, колеги, да, този въпрос заслужава проверка. Този въпрос обаче не е от компетентността на Съдийската колегия. Аз мисля, че той е от компетентността на Инспектората към Висшия съдебен съвет, на основание чл. 55, ал. 1, т. 8, където се казва, че Инспекторатът извършва проверка за почтеност и конфликт на интереси на съдии, прокурори и следователи, на имуществените им декларации, както и за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт и такива, свързани с нарушаване независимостта на съдиите, прокурорите и следователите.

Поради това аз правя предложение да приемем всичко това за сведение и да изпратим цялата преписка на Инспектората към Висшия съдебен съвет да се произнесе налице ли е такова въздействие или опит, чрез тази заповед, за въздействие върху вътрешното убеждение на съдиите от Апелативния специализиран наказателен съд преди произнасянето по искането за тази мярка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря. Аз не мислех да се изказвам, но бих искала някак си да рационализираме дебата и да се ориентираме към приключване, защото всичко това, което се изказа дотук, са становища на колеги и то специалисти в областта на наказателното право. Аз няма да оспоря, няма да опонирам по никакъв начин. Ще се върна само на това, което каза и г-н Магдалинчев. Така както са зададени въпросите към нас, според мен, не могат да обосноват конкретна намеса от страна на Съдийска колегия на Висшия съдебен съвет, първо защото, видно от протокола на Общото събрание на съдиите от 12 декември, не се твърди, че е нарушена независимостта им, а единствено, от трите зададени въпроса, това е в компетентност на Съдийска колегия на ВСС. Това, че те твърдят, че не е нарушена независимостта им, означава, че реално няма повод за намеса от страна на колегията.

Но искам да подчертая и друго. Аз разбирам вълнението на колегите от Специализирания апелативен съд, защото това конкретно дело е много силно преекспонирано в медийното пространство и на практика от моите лични впечатления обществото се е превърнало, заедно с медиите, в едно своеобразно съдебно жури по това дело, което обстоятелство само по себе си е действително много утежняващ факт. Аз разбирам тяхната чувствителност на тема, всеки опит по някакъв начин да се изразява или да се дава становище по това дело. Но се радвам и ги приветствам, че те са декларирали, че не е накърнена независимостта им, защото според мен точно това е правилната реакция. Чувството за независимост от всякакви вътрешни и външни фактори, то винаги е субективно преживяване, но е и основен елемент от длъжностната характеристика на всеки магистрат. Затова съм съгласна с г-н Магдалинчев, че трябва да оставим без разглеждане този

въпрос, защото той не е в нашата компетентност. След като те не твърдят, че е накърнена независимостта им, няма повод за намеса от наша страна. Иначе, аз лично, понеже не съм специалист в наказателната материя и наистина не мога да разбера, т.е. не мога да преценявам това, което се изговори до този момент, и не мисля, че е и наша компетентност, иначе се превръщаме в инстанционен контрол на ВКС. А, вече въпросът за това, дали има конфликт на интереси, това наистина също не е наше правомощие.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Само да кажа, не е чл. 55, а е чл. 54, ал. 1, т. 8./Намесва се В. Имова: Може ли само да допълня нещо?/

ЛОЗАН ПАНОВ: Да. Ще използвам възможността, тъй като искате думата, нека само да Ви попитам, тъй като виждам Ваша резолюция искането за становище на апелативните съдии да изпрати до пленума. Това е Ваша резолюция, нали така? Разбирам, Вие сте замествали г-н Магдалинчев. /В. Имова: Да/ И в този контекст ми е въпросът - защо преценихте, че е компетентен Пленумът на Висшия съдебен съвет? /В. Имова: Защото е адресирано до пленума./ Ще ви дам възможност да отговорите, да. Кажете го, да.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Замествах, със заповед, г-н Магдалинчев. Докладва ми се молбата, искането и аз я резолирах така, както е поставена тя до адресата, който е посочен в това искане.

Само да уточня нещо. Колеги, стандартите за независимост предвиждат накърняване на обективната независимост и накърняване на субективната независимост. Проявите, рисковете за накърняване на обективната независимост, една от проявите, това е опит за намеса във вътрешното убеждение на съда и съдиите. Това са обективно измерими факти и обстоятелства. Колегите са се произнесли за това дали се чувстват, дали тяхната субективна независимост е накърнена. И те са казали - не, не е накърнена, ние устояхме. Само това искам да добавя.

/Реплика от Ат. Дишева - не се чува/ Те твърдят, че е направен опит за намеса в тяхното вътрешно убеждение при висящо дело, което е предстоящо за разглеждане и решаване. Това е тяхната теза. Те я обосновават с конкретни аргументи. И попитани дали обаче те субективно се чувстват с накърнена независимост, те казват - не, ние не се чувстваме, субективно, с накърнена независимост, защото ние устояваме на принципите на това да правораздаваме обективно, безпристрастно, не се поддаваме на натиск. Но обективната независимост е накърнена, съгласно нашите принципи, които ние писахме и ние гласувахме.

Това е моето становище, а и тяхното.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, аз се извинявам, че пак вземам думата. Нима, не бях предния път, понеже бях в командировка, но този въпрос, който Съдийската колегия е задала на съдиите е доста провокативен. Страшна провокация. Те да кажели дали се чувстват с нарушена независимост. Ами нали, ако ви бяха отговорили, че са с нарушена независимост, това респективно води до неминуем отвод на целия съд. Може би това цели някой. Може би това, за да отиде делото в друг съд и да се реши по начина, по който се цели тази проверка, по същество. /Намесва се Ат. Дишева: Много са страхливи тези съдии, г-н Кояджиков, недейте така?!/ Не, да, страхливи са, те внимават. /Ат. Дишева: Не ги обиждайте./ Не, тази проверка, не ги обиждам, г-жо Дишева, но тази проверка води и до други тежки последствия ще доведе, резултатите, по-скоро, от нея, защото всеки избягва да ги коментира щото резултатите били от безспорни авторитети дадени, изводите направени. Хубаво де, ама тия безспорни авторитети, каквито и аз ги считам, би следвало да не си сриват авторитета, а да го надграждат. И по същество, като четем изводите от

тази проверка, повярвайте ми, тука има такива подводни камъни, които никой не може да осъзнае все още, или се прави, че не осъзнава.

Уважаеми колеги, този провокативен въпрос, ако е целял да се из земе делото от този съд по закон, не, това не се е случило, това са ви отговорили колегите. И странно е, че никой не го разбира. /оживление в залата/ Да, малко хора се опитват да го разберат. И се говори, че по закон имало право, ами има, разбира се, но това е превратно упражняване на закона от Вас, г-н Панов, превратно. Твърдя го и го заявявам пред всички тука. Не се правят така проверки. И защо по това дело? Колко дела имаше медийни публикации в апелативния спец съд. Защо това дело избрахте? Не ми отговорихте? Каква е връзката Ви с двете обвиняеми? Защото тези, които пишат „правосъдие за всеки“ Ви свързват с тях, не аз. Тука те са го написали - „да защитим Панов и обвиняемите“. Така е, аз не съм го написал аз. /Ат. Дишева: Ами, това не се знае./ Не, не, не съм аз. Това е в социалните мрежи, го има.

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само преди да дам думата на г-жа Керелска. Темата, която разискваме не е резултатът от проверката и това как са работили съдиите. И тъй като бях свидетел на това как върховни съдии по други теми и дебати бяха унизявани, няма да позволя колегите, които са работили въз основа на заповедта, която е издадена, по някакъв начин да се накърняват техните авторитети. Всеки един от вас в изказването си каза, че те са безспорни авторитети. Нека те да останат такива, защото им го дължим.

Г-жо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз, също като г-жа Марчева, не съм специалист по наказателно право, поради което се въздържах да взимам становище по коментираната тема, но това което искам да кажа

е във връзка с предложението, конкретното предложение на г-н Магдалинчев.

Г-н Магдалинчев каза, че ние нямаме правомощие да се произнасяме в случая по отношение на това дали е накърнена независимостта или не е накърнена независимостта, независимо дали говорим за обективна или субективна независимост, на съдиите от Специализирания апелативен наказателен съд. И в тази връзка той предложи да изпратим преписката за проверка на Инспектората, като се позова на разпоредбата на чл. 54, ал. 1, т. 8. Точка 8 предвижда, ще я прочета за по-голяма яснота, не знам дали всички разполагате с текста на закона, че Инспекторатът извършва проверки за почтеност и конфликт на интереси, прокурори и следователи, на имуществените им декларации, както и за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт и такива, свързани с нарушаване независимостта на съдиите, прокурорите и следователите. Както виждате, колеги, в т. 8 са включени няколко хипотези. Като изхождам от съдържанието на днешната дискусия, смея да мисля, че ние се насочваме към последната хипотеза на т. 8. Тоест, приемаме, че с действията си председателят на Върховния касационен съд е нарушил независимостта на съдиите и искаме да се извърши проверка от Инспектората в тази насока.

Първо, аз имам известни съмнения дали това е смисълът на разпоредбата в тази хипотеза, но ще оставя настрана тези си съмнения и конкретно ще коментирам противоречието в нашите разсъждения. От една страна, ние казваме, че нямаме данни за накърняване независимостта или поне колегите съдии от Специализирания наказателен съд, апелативен такъв, казват, че не е накърнена тяхната независимост, от друга страна ние казваме - ами, я да направим една

проверка дали с действията на председателя на Върховния касационен съд тази независимост е накърнена.

И следващият въпрос, който е чисто технологичен, бих искала да попитам по какъв начин Инспекторатът ще провери, дори да допуснем, че, ето стигаме до този абсурден извод да се изпрати преписката на Инспектората. Инспекторатът с какви средства, доказателствени средства ще установи дали е накърнена независимостта на колегите от Апелативния специализиран наказателен съд, след като самите те твърдят, че тя не е накърнена с тази проверка?
/оживление и шум в залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинявайте, колеги, но час и половина внимателно слушам. Гледам т. 3, гледам и т. 4 от днешния дневен ред, и те много си приличат. Те си приличат по това, че и двете имат за предвид определени действия, осъществени от административен ръководител по повод неговите правомощия. Аз не мога да разбера как, в изпълнение на кое от нашите правомощия ние ще се произнесем и по т. 3 и по т. 4? И заради това аз, ако няма други изказвания, ви предлагам, освен ако не кажете въз основа на кое наше правомощие ще се произнесем, да оставим без разглеждане въпросите, които са поставени и по т. 3, а след това ще предложа същото и по т. 4, защото не виждам съществена разлика между двете, извън предмета. И да ви призова да стигнем до точки 5, 6 7, защото хората чакат да се произнесем по тях.

ЛОЗАН ПАНОВ: Тоест, предложението Ви е такова, каквото направи г-жа Дишева, в този смисъл? Да, заповядайте, г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Тъй като считам, че това, което формулира като второ предложение колегата Дишева, за да се произнасяме по това, т.е. на практика да отговорим на втория въпрос -

тенденциозно ли е или не е, аз считам, че с оглед на всичко изразено до този момент и от нейна страна, и от друга част от колегите, не считам, че трябва да отговаряме на този въпрос. Защото това е въпрос на някакво тълкуване, което нито е в правомощията на Съдийска колегия, бих казала даже... /Ат. Дишева: ..., неправилно сте разбрала./ Аз не съм разбрала дали евентуално, но аз лично възразявам срещу това да бъде включено като втора точка или следваща, в която ние да изразяваме по този начин становище, което е.., няма на какво да се опрем в закона, за да го изразим, иначе всеки от нас го има, несъмнено, и всеки, който по някакъв начин е ангажиран с този случай, си има някакво мнение по въпроса. /Др. Кояджиков: Да разбирам, че предлагаме да си замълчим по това дали има намеса във вътрешното убеждение./

ЛОЗАН ПАНОВ: Процедурно предложение как да се приключи, за да може да стане ясно, да. /Цв. Пашкунова: Две процедурни предложения.; Др. Кояджиков: Да си замълчим, това ли е процедурното предложение?; Цв. Пашкунова: Не, напротив, ние изговорихме, каквото имаме да кажем. Как ще сме си премълчали? Ние не сме го приели за сведение. Кой каквото иска каза. И по въпроса за накърнената независимост, и по въпроса за тенденциозността./ Така. Формулиране на диспозитив. Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: По процедурното предложение на г-н Магдалинчев. По това процедурно предложение бих искала да взема думата.

Сигурно силни думи ще кажа обаче ще ги кажа. Това предложение и евентуалното упражняване на такова правомощие, което се съмнявам дали ние имаме и за което не се съмнявам, че има мнозинство, ми се струва последователна стъпка от един сценарий, в който аз лично се чувствам съпричастна, поради членството си в този

колективен орган. Но така или иначе той се случва. От месеци се говори, отрече се, ето това е продължение на развитието на нещата.

По същество. За да изпратим на това основание за проверка наличието на действия, които накърняват престижа на съдебната власт и такива свързани с нарушаване на независимостта на съдиите, не казвам прокурорите и следователите, защото тях не коментираме, чета текста на чл. 54, ал. 1, т. 8, та за да изпратим преписката на Инспектората да провери тези обстоятелства, означава преди това ние да формираме наше становище, че има такива действия по наше виждане. И понеже не сме компетентни да се произнесем до край в смисъла, в който тази разпоредба дава правомощия на Инспектората, да препратим на Инспектората този въпрос. Това, разбира се, е една стъпка към по-следващо действие, за което съм абсолютно сигурна, че ние знаем за какво става въпрос. Ние обаче, наред с това говорене, да изпратим преписката на основание чл. 54, ал.1, т. 8, говорим, поне аз не чух изказване в обратния смисъл, че нямаме правомощие в случая да се произнесем, в конкретния случай, защото никой не твърди, че е накърнена независимостта му. И аз повтарям въпроса си - как и защо, от кой текст на заповедта за възлагане на проверка ние решихме, че председателят на Върховния касационен съд натиска, съжалявам, че използвам този израз, да бъде отменена мярката, а не да бъде потвърдена? Защото от нейния текст, според мен, може по същия начин да бъде обоснован, в кавички обоснован, извод, че неговият натиск е в смисъл да бъде потвърдена мярката им. Защо ние приемаме, че натискът е бил в обратен смисъл? Това е абсолютно странно говорене и абсолютна индикация за тенденциозността на това говорене.

Излязохме извън предмета на точката много отдавна, заради това си позволявам и аз да го направя. Ще гласувам категорично против подобно препращане, защото то трябва несъмнено да бъде

предхождано от наше решение, че има такива действия, че има накърняване престижа на съдебната власт и че има нарушаване на независимостта на съдиите.

И с още едно добавяне. Ако, както твърди колегата Имова и мисля, че и колегата Кояджиков се присъедини към това, че имало накърняване на независимостта на съдиите или опит за такова обаче те устояли, ако чак толкова податливи или страхливи твърдим, че са тези съдии, аз не твърдя такова нещо, как те устояха на натиска, който беше направен в същия този ден или предходния ден от няколко прокурори, които отправиха към тях призив да не дават преписката на проверяващия екип от съдии от Върховния касационен съд? Защо те не счетоха, че с това действие се накърнява тяхната независимост? Става въпрос за проверка назначена от председателя на Върховния касационен съд. Това са съдии в системата на съдилищата, съдии от подолна инстанция. Назначава се проверка от председателя на Върховния касационен съд, тази проверка е от трима съдии от Върховния касационен съд, включително председателят, нали не бъркам, на наказателната колегия, един председател на отделение и дългогодишен съдия във Върховния касационен съд. И те считат, че с това се накърнява тяхната независимост. А искането, призивът от няколко прокурори да не дават преписката или делото, ако вече е било образувано дело, на проверяващия екип, не съзират никаква опасност за своята независимост? За мен това е странно поведение и странно разбиране за съдийска независимост?!

Завършвам изказването си с тезата, която поддържам отначало. Не твърдят съдиите, че е накърнена тяхната независимост. Не твърдят дори, че има опит за накърняване на тяхната независимост, а питат нас дали ние смятаме, че това би представлявало или представлява опит за накърняване на тяхната независимост. Толкова

вителиевото формулирано искане да упражним някакво правомощие, което ние нямаме, аз продължавам да твърдя, не знам в какъв предмет, в какви рамки се произнасяме. И всички говорим как не може да се произнесем в случая, защото нямаме правомощие, нямаме правомощие да преценяваме тази заповед законосъобразна ли е или не е, защото съм сигурна, че всеки съдия ще отговори, че тази заповед не подлежи на съдебен контрол, и въпреки това обаче ще упражним някакво свое правомощие, което също твърдя, че нямаме, да изпратим преписката на Инспектората.

/оживление в залата/

ГЛАСОВЕ: Има процедурно предложение. /Цв. Пашкунова: Точно така, има процедурно предложение, нека да ги гласуваме, имаме две процедурни предложения./

ЛОЗАН ПАНОВ: Така. Първото процедурно предложение беше формулирано от г-жа Дишева и г-н Шекерджиев, свързано с това да се остави без разглеждане. Оставяне без разглеждане искането за становище на съдиите от Специализирания апелативен наказателен съд. /В. Имова: Аз искам да формулирам второто предложение на г-н Магдалинчев./ Той вече го каза. /В. Имова: Да се приеме за сведение и изпращаме на Инспектората.; Б. Магдалинчев: Приемаме го за сведение и го изпращаме, нищо повече. Аз казвам, че това е от компетенциите на Инспектората. Инспекторатът е органът, който може да не се съобрази с нашия дебат тук. Той ще реши дали има или няма.; Цв. Пашкунова: Точно така. Нека ги гласуваме двете./

Първото предложение е свързано с това да се остави без разглеждане искането за становище на съдиите. Второто е да се препрати на Инспектората. /Намесва се Олга Керелска: Мога ли да задам един уточнителен въпрос?/ Да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Понеже колегата Дишева в своето последно изказване засегна въпроса за това, че имало писмо от прокурори, които всъщност са изискали от колегите апелативни съдии да не изпращат, да не допускат извършването на проверка, така както тя е назначена със заповед на председателя на ВКС. Ако ние ще изпращаме преписката на Инспектората, понеже ние сме Съдийска колегия и става въпрос за действия на прокуратурата, които са отнесени към действия и правомощия на съда, аз считам, че би трябвало тези действия на прокуратурата също да бъдат обект на разследване при евентуалната проверка от Инспектората, за да се изясни има ли намеса, от кои страни, в каква степен, във връзка с независимостта на съдиите от Специализирания апелативен наказателен съд, за каквато независимост те изобщо не твърдят, че е била накърнена. /Намесва се В. Имова: Колеги, нека да внесе яснота по съдържанието на.../

ЛОЗАН ПАНОВ: Беше направено искане, свързано.. /В. Имова: Моля Ви!; Цв. Пашкунова: Има две процедурни предложения.; В. Имова: Аз ще изясня съдържанието на проверката, която ние изискваме от Инспектората. И тя е.../ Значи, г-н Магдалинчев, Вие казвате - ние. Добре. Заповядайте. /В. Имова: Да, това е негово предложение, само аз искам да го допълня.; Б. Магдалинчев: Ако някой иска да се присъедини и да се изказва, негова си работа, аз не мога да забраня. Аз казах, че трябва да го изпратим до компетентния орган - Инспектората.; В. Имова: Много Ви моля, дайте ми думата./ Изцяло е Ваша, г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви. Моите уважения. Първо,... /репликирана от Ат. Дишева/ Да го чуят всички, г-жо Дишева. Спорът е принципен. Аз познавам много по-дълго г-н Панов от Вас, спорът е принципен и аз искам да поставя тука така нещата. Вие обръщате, понеже зададохте в предходното заседание въпроса на колегите от Специализирания апелативен наказателен съд дали се

чувстват повлияни, дали има натиск върху тяхното вътрешно убеждение и дали субективно се чувстват повлияни, те са казали - не, ние не се повлияхме субективно, но е накърнена, е направен опит за накърняване на нашата обективна независимост. Обективната независимост на съдията, чието съдържание се изразява в свободата на вътрешното му убеждение да решава едно дело. Тази проверка е по конкретно дело в рамките на срока, в който съдът се произнася. Повтарям го, за да бъде разбрана добре. И сега, оттук нататък ние сме компетентни да се произнесем, ние не сме компетентни да се произнесем нито по проверките за почтеност, нито по проверките за конфликт на интереси, нито по проверките за това дали е накърнена нечия независимост, само че ние можем да кажем, да приемем за сведение това становище, заедно с всички материали, които са към него, и, на основание чл. 54, както чета правомощията на Инспектората, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 175к, ал. 3 от Закона за съдебната власт, да изискваме от Инспектората към Висшия съдебен съвет проверка и преценка доколко е налице независимо поведение, отношение, действия на председателя на Върховния касационен съд към дейността на апелативния съд по едно конкретно дело. Това, смятам, че трябваше да се уточни. /Б. Магдалиничев: Доколко с тази заповед се посяга на независимостта на съдиите от Специализирания апелативен наказателен съд. Иначе защо те пишат до нас. Все нещо има. Нека да се уточни от Инспектората./ /смях в залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, имаме две процедурни предложения - за оставяне без разглеждане първото и второто за приемане за сведение и изпращане на Инспектората. Аз само едно изречение искам да кажа по повод второто процедурно предложение. Колеги, не знам да не изпаднем в деликатната ситуация при всяко

упражнено правомощие на председател на Върховен съд, било Касационен или Административен, във връзка с организацията на дейността на апелативни съдии или други административни съдии да не изпращаме на Инспектората за проверка за накърняване независимост. Така че да гласуваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз съм сигурен, че по отношение на г-н Чолаков няма да се получи това.

Колеги, да го сложим алтернативно.

Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложението на г-н Магдалинчев беше първо по време. То беше направено първо.

ЛОЗАН ПАНОВ: С два варианта.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Без разглеждане е първи вариант, а втори вариант - за сведение и изпращане.

ЛОЗАН ПАНОВ: 6 гласа за първото предложение, 7 гласа „за“ второто предложение.

/След проведеното явно гласуване/

3. ОТНОСНО: Искане за становище от съдии при Апелативен специализиран наказателен съд по повод извършена проверка, възложена от председателя на Върховния касационен съд (*отложена с решение на Съдийската колегия по Протокол № 40/11.12.2018 г.*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ Искането за становище от съдии при Апелативен специализиран наказателен съд по повод извършена проверка, възложена от председателя на Върховния касационен съд и **ИЗПРАЩА** същото на Инспектората към ВСС по компетентност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Преди да пристъпим към следващата точка, тъй като дебатът беше наистина дълъг по точка 3, може би някои от нас продължават да се питат защо авторитета на съдебната система е нисък, дебатът по точка 3 може да даде отговор на този въпрос, но да продължим с точка 4.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Само едно изказване да направя.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 4 на дневния ред. Аз съм представил точка 4.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз също имам право на изказване. Може ли думата?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви. Искам да ви уверя, уважаеми колеги, че аз бях настоящата седмица в Мадрид и всички колеги на срещата на Европейската мрежа на съдебните съвети уверявам ви, че всички колеги от Европейската мрежа на съдебните съвети са изключително възхитени от реформите, които се осъществяват в Република България в сферата на правосъдието и категорично подкрепят положителния доклад на Европейската комисия за тези реформи. Това стана ясно от тридневния семинар, на който присъствах в Мадрид, Испания. Всеки един ме поздрави като представител на българския Съдебен съвет за постигнатите положителни резултати и с особено задоволство искам да го кажа пред настоящата колегия, мислех да го направя пред Пленума, тъй като дължа доклад по въпроса, но понеже стана дума за авторитета на съдебната система и между впрочем искам да ви информирам също така, че като стратегически приоритет за съдебните съвети се очерта занапред повишаване на доверието в държавността и много съществено е приетото, че правосъдието, съдебните съвети, съдилищата, които

правораздават са част от функцията на тази държавност и се апелира към всички да отстояват независимостта и авторитета на държавността, защото между впрочем в цяла западна Европа, там където държавността не се отстоява, а се подкопават нейните устои сме свидетели за точно ето тези протести, наречени "Протестите на жълтите жилетки". Това беше коментирано, затова го казвам. Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да завършим така с това изказване на г-н Кояджиков. Нека да завършим така и да продължим по дневния ред ако нямате нищо напротив. Благодаря ви.

Точка 4 от дневния ред. Тъй като се анонсира, че тя е свързана с точка 3 ще ви кажа следното - точка 4, колеги, виждате писмо, което е изпратено от главния секретар до мен. Имаме заявление на съдии от Апелативен съд София по повод командироване в Софийски апелативен съд. Има моя резолюция за включване като точка в дневния ред за днешното заседание. Както виждате заявлението е свързано с тема с командироването. Разликата с предходната точка, както вече имах възможност да ви кажа, че в предходната точка аз не виждам компетентност на Съдийска колегия да се произнася по законосъобразност, допустимост или както г-жа Имова каза коректност на заповед на председател на ВКС. За разлика от точка 4 обаче с оглед новите изменения на Закона за съдебната власт Съдийската колегия е компетентна да се произнася по отношение на заповедите за командироване. Така. И до този момент го е правила също, вече дори имаме практика, понеже се говореше за фиксация, нека да го кажем също. Така че аз също смятам, че има разлика между точка 3 и между точка 4. Точката е на вашето внимание, имате материали по нея, имате както виждате и становище на административния ръководител, което е на вашето внимание, постъпило доколкото виждам на 13.12. в 15,55 ч. Аз обаче не виждам по материалите самата заповед за командироване

и това според мен е пречка да се произнесем днес с наш акт. Така че за мен, според мен трябва да се изиска заповедта и тя да се насочи към някоя от комисиите, за да може тя да подготви... Аз заповедта не я виждам, ако някой от вас я открива, моля нека да ми каже, но тъй като заповедта не я виждам, а тя е предмет на точката, за мен точката трябва да се отложи като се изиска. Според мен трябва, разбира се, да насочим и към съответна комисия, за да може да има някакво предложение. Така че това е моето предложение - да се изиска заповедта и да се насочи към комисия, която все пак да подготви материалите, да подготви проект на решение, след което да бъде докладвано.

Други изказвания има ли? Въпросът е коя комисия да бъде. Нека да бъде КАК. Имаше предложение за КАК. Хубаво.

Г-жо Марчева, с оглед новите правомощия. Г-жо Марчева, въпросът Ви какъв е?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Защо трябва да чакаме тази заповед?

ЛОЗАН ПАНОВ: Защото нали правим преценка. Нали по точка 18, новата разпоредба, която се прие, вече имаме и произнасяне, г-жо Марчева! Вие, дори Вие самата бяхте инициатор на това. Не си ли спомняте? На заповед, с която се отмени заповед за командироване. Не си ли спомняте? На Пещера, г-жо Марчева, моля Ви!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не съм била инициатор аз.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Как да не е, като беше от Комисия по натовареност!

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Колеги, подлагам на гласуване отлагане на точката, изискване на заповедта за командироване на председателя на Апелативен съд София, след което да се докладват материалите на КАК. Режим на гласуване.

13 гласа "за". Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

4. ОТНОСНО: Заявление от съдии в Апелативен съд - София с отправени въпроси до Съдийската колегия и искане за проверка по заповед на председателя на съда за командироване на съдия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОТЛАГА разглеждането на точката. Да се изиска заповедта за командироване на председателя на Апелативен съд - София, след което материалите да бъдат предоставени на Комисията по атестирането и конкурсите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 5.

/ Лозан Панов напуска залата /

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

/Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков/

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 5 е предложение на КАК да бъде преназначена колегата Полина Богданова Кучева - административен ръководител - председател на Административен съд Плевен на длъжност "съдия" в Административен съд София-област, считано от 28.12.2018 г., датата след изтичане на мандата.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, това вече за трети път го дебатираме, мисля, че е ясен проблема тук, минахме през целия път, вече сме на последната права. Режим на гласуване.

11 гласа "за". Има взето решение.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ТОЧКИ

/След проведеното явно гласуване/

5. ОТНОСНО: Проект на решение по заявлението на Полина Христова Богданова - Кучева - административен ръководител - председател на Административен съд - Плевен за възстановяване на длъжност „съдия“ в Административен съд - София-област

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРЕНАЗНАЧАВА, на основание чл. 169, ал. 5 от ЗСВ, Полина Христова Богданова-Кучева - административен ръководител - председател на Административен съд - Плевен, на длъжност „съдия“ в Административен съд София - област, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“,

считано от 28.12.2018 г., с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 6 отново предложение на КАК да бъде назначен, на основание чл. 160 Илина Джукова, тя е младши съдия в Окръжен съд Велико Търново на длъжност "съдия" в Районен съд Горна Оряховица. И вторият диспозитив е идентичен - да бъде назначен, на основание чл. 160 от ЗСВ Атанас Василев, той е младши съдия от Окръжен съд Русе на длъжност "съдия" в Районен съд Бяла, както и да бъде възложено и на двамата младши съдии да довършат започнатите с тяхно участие наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие. Би следвало да е от датата на встъпване, тя е до б.1. е продължен срока.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, коригираме ли нещо в този диспозитив? Колеги, това е точка, която е на всички "до болка" позната, мисля, че няма дебати тук. Ако някой иска дебат да каже. Режим на гласуване.

Резултат: 11 гласа "за", 0 "против". Има взето решение.

/След проведеното явно гласуване/

6. ОТНОСНО: Назначаване на младши съдии по обявен конкурс с решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 3/22.01.2015г., на длъжност „съдия“ в районните съдилища, след изтичане на срока по чл. 240 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. НАЗНАЧАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 243 от ЗСВ, Илина Венциславова Джукова - младши съдия в Окръжен съд -

Велико Търново, на длъжност „съдия“ в Районен съд - Горна Оряховица, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

6.2. НАЗНАЧАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 243 от ЗСВ, Атанас Василев Димитров - младши съдия в Окръжен съд - Русе, на длъжност „съдия“ в Районен съд - Бяла, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

6.3. ВЪЗЛАГА на младшите съдии, назначени на длъжността „съдия“ в районните съдилища, да довършат започнатите с тяхно участие наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие, както и да изготвят съдебните актове по обявените за решаване дела.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 7 е предложение отново на КАК да бъде назначена, на основание чл. 168, ал. 2 съдията Милка Петкова Милчева - съдия във Върховен административен съд на длъжност "заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Върховния административен съд и ръководител на Втора колегия. Материалите по точката са пред вас, това са предложението на административния ръководител, има становищата на Етичната комисия, становищата на КАК за професионални качества, становището на КАК за професионални качества е положително, както и становището на Етичната комисия. Това е и причината КАК да внесе предложението за назначаване на колегата като заместник-председател, ръководител на Втора колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, тъй като това е внесено от мен, аз апелирам да подкрепите това мое предложение. Всички документи са налице, представени са необходими документи и

тъй като вметнах едно изречение когато избирахме заместник-председател на Наказателна колегия на ВКС, искам да благодаря на колегите от двете комисии, и Етика, и КАК затова, че в спешен порядък бяха разгледани тези документи. Аз изрично благодаря на колегите, които са участвали в тези заседания.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, по повод направеното предложение от председателя на Върховния административен съд за г-жа Панчева аз ще подкрепя предложението на председателя на съда, само ще вметна, че имаше наскоро някаква публикация в някои от вестниците, че тя е мой човек. Не е мой човек! В този смисъл, както беше употребено, в "Капитал" мисля, че беше. Няма значение. Познавам Милка Панчева, тя дойде във Върховния административен съд мисля 1998 г., т.е. една година след мен някъде беше. Познавам я като човек, който е толерантен в отношенията си, който умее да обединява хората, който умее да тушира напрежения, където когато се появи, човек, който е диалогичен, запознат е с материята, особено в 6-то отделение, където се намира, г-жа Дишева беше там, може да каже нещо друго, след тази тежка въздишка, която направи. Така че аз изцяло заставам зад кандидатурата на този човек. Мисля, че тя ще допринесе за подобряване и на климата, и на организацията на работата във Втора колегия на Върховен административен съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други изказвания?

Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само заради препращането от г-н Магдалинчев, и за да не се тълкува, аз ще се доверя на вота на Общото събрание на Върховния административен съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, последно гласуване за тази година. Режим на гласуване.

Резултат: 11 гласа "за". Има взето решение.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7. НАЗНАЧАВА, на основание чл. 168, ал. 2 от ЗСВ, Милка Панчева Петкова - Милчева - съдия във Върховния административен съд, на длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Върховния административен съд и ръководител на Втора колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Закривам заседанието!

Закриване на заседанието - 13.15 ч.

Стенографи:

Невенка Шопска

Катя Симова

Таня Младенова

Зоя Костова

/Изготвен на 19.12.2018 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ